

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników **St. Sokółowskiego, Pasaż Hausmanna 1. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie 32 K.	ówierórocznie 9 K. — h.	rocznie 24 K.	ówierórocznie 6 K.
półrocznie 16 K.	miesięcznie 2 K. 70 h.	półrocznie 12 K.	miesięcznie 2 K.

W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówieróroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h.

„Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabularyczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal. za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

P. Namiestnik przeniósł praktykanta koncepcyjnego Namiestnictwa, Maryana Nitarskiego, z Podhajec do Lwowa.

P. Namiestnik przeniósł sekretarza powiatowego, Mieczysława Pniejnicę Mściwiewskiego, z Przeworska do Lwowa i kancelistę Namiestnictwa, Kazimierza Zawadzkiego, z Krosna do Przeworska.

Ludwin Stanisław Paszyński, rządowo upoważniony geometra z siedzibą urzędową w Przeworsku, złożył 25 maja 1907 przepisana przysięgę.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że z powodu projektowanej regulacyi rzeki Świcy od klm. 23-800 do klm. 27-000, tudzież końcowej przestrzeni rzeki Sukielu, odbędzie się wodnoprawne dochodzenie wraz z rozprawą ekspropriacyjną w gminach Sokołowie i Baliczach podróznich dnia 2 lipca 1907 i rozpocznie o godzinie 10 przed południem obchodem regulować się mającej przestrzeni.

Wykazy gruntów, które mają być wyłączone wraz z planami wyłożone będą stosownie do przepisu § 14 ustawy z 18 lutego 1878 Dz. p. p. nr. 30 w urzędach gminnych w Sokołowie i Baliczach podróznich, egzemplarze zaś projektu budowy w c. k. Starostwach w Stryju i w Żydaczowie, poczynawszy od dnia 16 czerwca przez 14 dni do przejrzania dla ogółu.

Zarzuty przeciw projektowi, względnie zamierzonemu wyłączeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni co do gminy Sokołowa na ręce c. k. Starostwa w Stryju, zaś co do gminy Balicz podróznich na ręce c. k. Starostwa w Żydaczowie, lub podczas rozprawy na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 13 czerwca 1907 l. 70.355 o rozporządzeniu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 6 czerwca 1907 l. 20.584/2900 w sprawie wprowadzenia świnii z powiatu politycznego Nadwórna do Węgier, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 13 czerwca.

Rokowania ugodowe.

„Rozprawiano dziarsko, a nie bez rezultatu“ — oto, jak jeden z węgierskich członków konferencyi scharakteryzował obrady z d. 11 b. m.

Co do szczegółów jest do zaznaczenia wielki postęp, gdyż w wielu kwestiach doprowadzono do znacznego zbliżenia, w niektórych zaś osiągnięto nawet porozumienie. Pokazuje się tedy, w zastosowaniu bardzo praktyczna nowa metoda, polegająca na rozpatrywaniu szczegółów bez wnikania w tło ich zasadnicze.

Już pewne zewnętrzne szczegóły wskazują na to, iż członkowie obu Rządów przejęci są obecnie lepszą otuchą. Praca toczy się z wielkim zapamiętem naprzód. W dniu n. p., o którym mowa (11 b. m.), pozwolono sobie ledwie na krótką przerwę obiadową w południe następnie, zaś prowadzono obrady do tak późna, że węgierscy ministrowie bezpośrednio z sali konferencyjnej udali się na obiad Dworski, na który byli zaproszeni. Aby nie tracić czasu, przyszli też oni na konferencyę ustrojoni już odpowiednio.

Jako najważniejszy dnia tego moment podnieść należy, iż wzięto pod obrady projekt Rządu austriackiego, poczynając od punktów, które dawniej tworzyły ośnowę związku handlowo-cłowego, obecnie zaś mają for-

mę osobnego traktatu. Rząd austriacki proponuje w tych postanowieniach sporo poprawek. W ciągu popołudnia rozpatrzone prawie połowę projektu traktatu, a co do niewielu tylko punktów okazały się różnice zapatrywań.

Przedtem jeszcze omawiano kwestyę renty blokowej, przyczem znaczne stwierdzić się dało zbliżenie poglądów. W tej sprawie wydana być ma nowa ustawa, uzupełniająca ugodę z r. 1867 co do długu Państwa. Przy konwersyi w r. 1903 musiano okrążyć 1.400 milionów koron tytułem renty, t. z. blok węgierski, wyłączyć. Są one dotąd oprocentowane po 4:2 od sta. Te 1.400 milionów miałyby wedle austriackiej interpretacyi w razie zupełnej konwersyi zapłacić Węgry austriackiej połowie Monarchii. Tymczasem Węgry twierdzą, że dłużny Austrii kapitał obliczony ma być nie wedle efektywnej stopy procentowej 4:2, jeno wedle innej, bardziej zbliżonej do stopy nominalnej 5 pre. Rozprawy miały więc za przedmiot przede-wszystkiem wysokość stopy procentowej, na której opiera się kapitalizacya, jakoteż termin, w którym Węgry zwrócili mają dłużną sumę. Co do pierwszej kwestyi bliskie już jest porozumienie na tej podstawie, że przyjęte będzie jako rozstrzygające oprocentowanie po — mniej więcej — 4:35 pre. Tylko co do terminu wypłaty istnieje jeszcze znaczne różnice, które jednak ustąpią same przez się, jeśli rokowania co do innych, części ugody doprowadzą do pomyślnego wyniku.

Obradujący równocześnie subkomitet podatków konsumcyjnych pracował w ciągu dnia 11 b. m. z wielkim wyężeniem, aby przysposobić materiał dla dalszych obrad. I tutaj niedaleko już do porozumienia w kwestyi, jak daleko sięgać ma autonomia Węgier w dziedzinie wspomnianych podatków. Co do kwoty dążeniem konferencyi będzie wynależć klucz, któryby na dłuższe czasy załatwił sprawę, aniżeli czyniły to klucze dotychczasowe. W kwestyi kolejowej wymagają nowe wnioski, mające na celu odmiennie niż dotąd układ systemu taryfowego — obliczeń, na których przeprowadzenie potrzeba co najmniej tygodnia czasu.

O toku rokowań w dniu 12 b. m. donoszą, że na razie konferencyę znowu zakończono. Rozpoczęto obrady około godziny 10 przed południem dyskusyą nad projektem traktatu handlowo-cłowego, poczem weszła

na porządek dzienny znowu sprawa podatków konsumcyjnych i kwoty.

Węg. Biuro korespondencyjne nazywa przedwczesnym twierdzeniem *Budap. Hirl.*, jakoby co do renty blokowej zapatrywania rządu węgierskiego odniosły zupełne zwycięstwo. Wedle komunikatu *Biura*, udało się osiągnąć znaczne zbliżenie, o stanowczem jednak załatwieniu sprawy mówić jeszcze niepodobna. W ogóle póki cała ugoda nie będzie przeprowadzoną, wszystkie wieści, jakoby co do szczegółów ta czy owa sprawa była przesądzona, należy odrzucić jako bezpodstawne. Komunikat — i dla tego wspominamy o nim znowu pomimo, że treść jego podały już depesze — występuje zwłaszcza przeciw takiemu przedstawianiu rzeczy, jakoby stanowisko tej czy owej strony zwyciężyło. W ugodzie nie może być ani zwycięzców, ani pobitych.

Budapeszt. O godzinie 5 po południu wyjechali wczoraj PP. Ministrowie austriaccy specjalnym pociągiem z powrotem do Wiednia.

Budapeszt. Węgierskie Biuro korespondencyjne donosi: Z dniem wczorajszym pertraktacye ugodowe na razie się zakończyły. W najbliższym czasie dalsze rokowania odbędą się w Wiedniu. Podezas terażniejszych obrad nastąpiło między obu rządami istotne zbliżenie co do kwestyi bloku, konwencyi weterynaryjnej i podatków konsumcyjnych. Sprawa nie przedstawia się podobnie co do kwestyi taryf kolejowych. Osiągnięto natomiast zbliżenie również w sprawie zawarcia traktatów handlowych.

Pertraktacye ugodowe wymagają dłuższego jeszcze czasu, gdyż trzeba omówić najdrobniejsze szczegóły z zakresu kwestyi ugodowych i je wyjaśnić w każdym kierunku, aby w razie, gdyby ugoda doszła do skutku, w szczegółach jej wykonania nie wyłaniały się najmniejsze różnice.

Wiedeń. Ponowne trzydniowe obrady w sprawach ugodowych, które ze względu politycznych i rzeczowych wywołują specjalne zainteresowanie, uwiecznione zostały znacznym rezultatem.

W wielu kwestiach udało się znaleźć nową drogę celem osiągnięcia złagodzenia faktycznie z początku obrad daleko idących różnic zdań. Dotychczas dokonane prace doprowadziły do wyjaśnienia wszystkich wa-

Wrażenia petersburskie.

(Dokończenie).

Był przyjacielem jej nieboszczyka ojca. Żyli się na ławie szkolnej. Służyli razem.

We wspomnieniach z lat dzieciennych stawała jej przed oczyma postać figura *diadi Miszy*, jak go zwykle było nazywać dziewczę.

„Dzieckiem“ ją nazywał, gdy była małą. „Dzieckiem“ nazywa ją i teraz, dorosłą, 19-letnią pannę Ninę, słuchaczkę wyższych żeńskich kursów.

Od czasu do czasu, odwiedzając jej starszkę-matkę, przynosi zawsze bombonierkę ze słodyczami. Bywał rzadko u wdowy przyjaciela, dla której żywił starą sympatyę. Obowiązki służbowe przykuwały go do pracy. Powodziło mu się na służbie lepiej, niżli jej ojcu, był już wysokim dygnitarzem, a jednak nie zapomniał o starych swoich znajomych.

Nina żyła odmiennem życiem od ślepo kochającej ją matki. Matka nie rozumiała jej, to też nie dostrzegała żadnych zmian w swojej córce.

A do zauważenia było sporo. Młodzieńskie dziewczę zmieniało się pod wpływem swoich koleżanek i kółka również

młodych znajomych studentów, wśród których obracała się.

Nina, nerwowa i wrażliwa, poddała się prądowi chwili i marzyła o pracy dla społeczeństwa, o „odrodzeniu życia“...

Ekscentryczna dziewczyna oddała się „sprawie“ całą duszą. Przyszłość widziała w różowych kolorach.

Zachwycona była „bohaterami“ i „działaczami“ ostatnich dni.

Jakby chciała też stać się „bohaterką“!... Nos sprzyjał jej marzeniom.

Kółko, do którego należała, wydało wyrok śmierci na przyjaciela jej ojca. Na wykonawczyń wyroku wyznaczono ją.

— Nie mogę, nie mogę... wydarł się jęk z jej piersi.

— Komitet tak postanowił... On przychodzi do was... Rezultat niezawodny...

— Ależ on jest starym przyjacielem mojej matki, mój...

Nie dokończyła, jak gdyby jej coś dech w piersiach zapało.

— Co za sentymentalizm?! Pierwszym warunkiem należenia do naszej partyi jest bezwarunkowe, ślepe posłuszeństwo dla rozporządzeń komitetu...

— A jeśli ja się nie zgodzę?...

— Nieposłusznym... śmierć... pogarda wieczna...

Dano jej brauning.

Strzelać uczyła się dawniej. Kiedy pytała: w jakim celu?

— Tak dla wprawy powiadano jej.

Nazajutrz ma wykonać wyrok śmierci... Pójdzie do *diadi Miszy* i...

Owiął ją dreszcz mroźny...

A on ją spotka i przywita słowami:

— Moje dziecko!... Niezawodnie, że nie inaczej ją powita. A ona?... Nie... To niemożliwe!...

Ona tego nie uczyni!... Nie ma sił, by stać się „heroiną“. „Co za sentymentalizm?“ brzmi jej dotąd w uszach ten frazes... Ona słaba... taka słaba... Więć po cóż żyć?...

Wszystko jedno... Przed nią pogarda „towarzyszy“ i „towarzyszek“, a nawet śmierć... Lepiej zaraz skończyć, żeby nie usłyszeć jutro słów:

— Moje dziecko!...

W pokoiku panińskim Niny rozległ się trzask wystrzału...

A nazajutrz w kronice wypadków czytać było można notatkę kronikarską, króciutką, nie nie mówiącą, o powodach samobójstwa kursistki Niny X.

„Przyczyna samobójstwa nieznaną“ — dodano pod koniec.

Tragedyę serca młodocianego, pałającego miłością dla społeczeństwa, marzącego o szczęściu wszystkich, zabrała z sobą do grobu.

Nie myślcie, że to szkic fantazyi... To fakt rzeczywisty!

* * *

Dziś interesy zmusiły mnie do przejechania się na Wasiljewskij Ostrow. Było po-
łudnie. Z fortów twierdzy Pietropawłowskiej

huczały wystrzały armatnie w nieskończoność, tak, że szkapa dorożkarska, co zapewne kiedyś za młodych lat służywała wojskowo, nie przestawała strzydz uszyna. Działa oznajmiały, że dziś dzień urodzin cesarzowej.

Na falach Newy kołysze się eskadra, złożona z kilkunastu krążowników. Na wybrzeżach około miejsca, gdzie flotylla wojenna zarzuciła kotwicę, tłumy narodu. Wszystkie statki jednakowego typu, pomalowane na barwę ciemno-szarą, bojową. Paszcze dział ich sterczą groźnie, wiatr kołysze łagodnie flagami św. Andrzeja. Cała to niemal flota wojenna tak rozległego państwa! Dym ściele się nisko i spowija tumanami, jakby chciał zakryć przed oczyma ciekawych młodszych towarzyszy tych kolosów, co gdzieś na dalekich wodach japońskich służy za legowisko ryb i mięczaków morskich.

Przejechałem na wyspę Wasiljewską. I tu na samym wstępie rzucę się mimowoli w oczy pomnik Sławy. Na wysokim słupie metalowym postać Sławy z wieńcem w ręku.

Jakos dziwnie robi się człowiekowi, gdy przebiegnie pamięcią Port Artur, Mukden, Ljaojan i Cuszimę. A tu twierdza Pietropawłowska grzmi bez końca, na wodzie kołyszą się statki zbrojne, a tu... pomniki Sławy.

Dr. St. Zdz.

źniejszych kwestyj tak co do praktycznych, jak i teoretycznych szczegółów. Ogólny wynik okazuje znaczne złagodzenie dotychczasowych przeciwności. W kilku kwestiach jak n. p. w sprawie renty blokowej, dalej w kwestiach weterynaryjnych i podatku konsumcyjnego osiągnięto zbliżenie, które każe spodziewać się pomyślnego ostatecznego porozumienia.

KORESPONDENCYE.

Wiedeń, 10 czerwca.

(Wystawa złotnictwa. — Wystawa Künstlerhausu).

(i) Z kończącym się sezonem wiosennym zamknięto w ostatnich dniach dwie interesujące wystawy: wystawę starych wyrobów złotniczych w Muzeum austriackim i wystawę doroczną w Künstlerhausu.

Ta ostatnia jest stale przeglądem produkcji artystycznej w Austrii z kategorii sztuki t. zw. akademickiej. Nie tej zatem, która burzy stare wyobrażenia artystyczne i przebojem szuka dróg nowych, lecz tej, która pełna spokoju, namaszczenia i powagi idzie utartymi szlakami. Od szeregu lat jest to interesująca „wystawa wytwornej przeciętności“. Nie należy tego rozumieć w ten sposób, jakoby artyści w Künstlerhausie wystawiający i dzieła tam wystawione do miernot wypadła zaliczyć. Nie, bezwarunkowo nie. Takie postawienie kwestyj nie byłoby słuszne i krzywdzące tak znakomitych artystów, biorących udział w wystawach Künstlerhausu jak i ich dzieła. Były bowiem pomiędzy pięciuset, z górą, dziełami sztuki, wystawionymi obecnie w Künstlerhausie i bywają z reguły rzeczy wprost świetne. Ale ogół wystawy sprawia wrażenie przeciętności, coprawda bardzo wysoko stojącej, bardzo wytwornej, takiej, która na wystawach mniejszych centrów kultury i sztuki, jak Wiedeń, mogłaby być słusznie uważaną za wartość pierwszorzędą. Od wystawy w Wiedniu chciałoby się jednak żądać, aby dawała sztućce nowe impulsy, wydobywała na światło dzienne choćby Makartów i Klimtów. Tymczasem widzi się co roku tych samych, czcigodnych artystów, którym obrazy udają się raz trochę lepiej, drugim razem trochę mniej dobrze; obok nich zaś nowych, nasładowujących wytworność i — maniery mistrzów. Ale „wielkich“ artystów, wielkich, silnych, torujących nowe drogi talentów, jak nie było, tak nie ma.

Także i zamknięta wystawa Künstlerhausu stała na tym poziomie. Była może nawet ciekawszą, obfitszą w rzeczy nieposledniej wartości, ale nie dała ani nowych podniet, ani nowych haseł artystycznych ani też nie zainaugurowała nowego okresu rozwoju

sztuki w Wiedniu i Austrii. Nawet kult osób, tak bardzo w Wiedniu rozwinięty, nie zasiłki się żadnym nowym półbożkiem.

Trzeba by wliczyć kilkadziesiąt nazwisk, pragnąc przedstawić zastęp wybitniejszych koryfeuszów Künstlerhausu — ponieważ jednak nazwiska te nie mówią same z siebie, poprzestaliśmy na najwybitniejszych szczegółach, interesujących polskiego widza.

Nagrodę Cesarską wziął w tym roku Ludwik Koch za rysunek akwarelowy, tryptyk, mający za temat „Księcia Eugeniusza“. Rzecz robiona z temperamentem i biegłością wielką. Wśród plastyków laureatem był rzeźbiarz Scherpe, który otrzymał nagrodę zwłaszcza za piękną statuetkę Tycyana, przeznaczoną dla ozdoby budynku Künstlerhausu. Z polskich artystów wystawili: Ajdukiewicz Zygmunt „Portret“ i „Legendę św. Wolfganga“, Horowitz najnowszy, wspomniały portret Najjaśniejszego Pana i śliczny portret córki artysty, — bardzo piękne portrety Pochwaliskiego (szefa sekcji w Ministerstwie skarbu J.E. bar. Jorkasch-Kocha i jego córki), silne i charakterystyczne a pięknie wykonane portrety Rauchingera, — pełen nastroju krajobraz Romana Bratkowskiego ze Lwowa, a w dziale rzeźby doskonałe biusty Nalborezyka z Zakopanego (zwłaszcza biust hr. Adama Krasińskiego).

Wystawa złotnicza była bardzo interesująca. Obejmowała wyroby złotnicze z siedmiu blisko stuleci, — z całej niemal Austrii, Węgier, Niemiec, Holandii, ze wschodu Euroby. Były na niej prawdziwe arcydzieła i cacka sztuki złotniczej, n. p. podarunek Napoleona I. dla w. ks. Badeńskiej: „necessaire“ podróżny z niezliczonymi drobiami, szcotecki do zębów, wykluwacze i brzytwy aż do przyborów podróżnych do jedzenia, — robota paryska głośnego Vermeila, bogato grawirowana; dalej toaletta Maryi Ludwicy, małżonki Napoleona I.; kryształowe i złote puławy, po kilka wieków leżące, wspaniałe pektorale, relikwiarze kościelne i t. d., i t. d.

Z polskich wystawców odnaleźliśmy tylko jednego: panią Julię Rosenstock-Roztocką, ale bardzo interesujące i stare a piękne jej srebra zaliczone przeważnie do wyrobów rosyjskich, chociaż zazwyczaj i styl tych przedmiotów i znaki na nich przez złotników umieszczane (n. p. Warszawskie) dowodzą, że są to przeważnie wyroby polskie.

Wogóle na wystawach w Muzeum austriackim Galicya a zwłaszcza sztuka polska bywają albo zupełnie pomijane, albo też traktowane bardzo powierzchownie i niedostatecznie. Czy to jest tylko rzecz przypadku, — czy po prostu zarząd Muzeum i wystawa nie mogą u nas w kraju znaleźć nikogo, kto by się zajął zgromadzeniem wyrobów n. p. w tym wypadku starego, tak świetnie tradycje mającego złotnictwa polskiego (wystarczy przypomnieć książkę p. Wł.

Łozińskiego) oraz opisaniem ich, czy też objawowi temu przypisać trzeba głębsze, zasadnicze znaczenie, — niewiadomo. To tylko pewne, że podobnie, jak w niedawnej wystawie sztuki ludowej, tak i teraz, z Opawy i Śląska zarząd wystawy czy też Muzeum zrobił skok odrazu — do Czerniowic i Bukowiny, pomijając tym razem nawet wschodnią Galicyę, gdzie na poprzedniej wystawie się zatrzymał. A może byłoby przecież dobrze przy takich sposobnościach nie pozwolić przechodzić nad sobą do porządku, ale raczej okazać, że mamy starą kulturę i sztukę także w tej dziedzinie twórczości ludzkiej. Wszakże: „Les absents ont toujours tort“. — Nieobecni nigdy nie mają słuszności.

Z Sejmu węgierskiego.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu toczyła się w dalszym ciągu dyskusja generalna nad przedłożeniami kolejowymi. Przy końcu posiedzenia obradowano nad interpelacjami.

P. Buza ze stronnictwa niezawisłości interpelował w kwestyi rzekomych malwersacji w kasach stowarzyszeń socjalno-demokratycznych. Interpelant oświadczył, że przywódcy węgierskiej socjalnej demokracji rozwijają w kraju agitację w interesie absolutyzmu i wrogów Ojczyzny. Wywierają oni wielki terrorizm na robotników i wyzyskują ich. Interpelant domaga się od ministra spraw wewnętrznych hr. Andrassego wytoczenia śledztwa w tej sprawie.

Hr. Andrassey odpowiedział, że stronnictwo socjalno-demokratyczne jest stronnictwem politycznym, a nie związkami, dlatego też nie podlega kompetencji ministerstwa spraw wewnętrznych. Ministerstwo może tylko zakazać istnienia tego stronnictwa, lub pozwolić na nie, ale nie może wytaczać śledztwa. Byłby to precedens niebezpieczny, gdyż, gdyby dostali się kiedy do rządu inni ludzie, mogliby podobne kroki zastosować do stronnictwa niezawisłości. Jeśli w kasach stowarzyszeń istotnie dopuszczono się defraudacji, to sprawa ta należy do sądów. Mowca może potępić polityczne tendencje socjalistów, ale nie może wyjść poza granice, oznaczone przez ustawę.

Do wielkiej wrzawy i hałasów przyszło podczas obrad nad interpelacją p. Goldisa, Rumuna, w sprawie rozwiązania fachowej organizacji murarzy.

Wskutek wrzawy prezydent zarządził przerwę, podczas której szereg posłów atakował Goldisa.

W końcu ministrowi sprawiedliwości Güntherowi udało się uspokoić wzburzonych posłów.

Gdy po przerwie przewodniczący znów otworzył posiedzenie, zabrał głos ponownie

p. Goldis i oświadczył, iż był dalekim od tego, aby obrażać Izbę, a jeśli jakim słowem ją obraził, to prosi ją o przebaczenie.

Komisya nietykalności poselskiej odbyła wczoraj po południu posiedzenie, na którym obradowano nad sprawą naruszenia nietykalności posła Vajdy.

Komisya przesłuchała p. Manju, który raz jeszcze zgłosił skargę o naruszenie nietykalności poselskiej p. Vajdy i domagał się powołania kilku świadków.

Komisya postanowiła rozpocząć śledztwo, celem stwierdzenia faktu naruszenia nietykalności poselskiej i uchwaliła odbyć w przyszłym tygodniu posiedzenie.

Z pod berła rosyjskiego.

(Garsć informacji z ostatniej doby).

Pogłoski o osiągnięciu już porozumienia między Polakami a „kadetami“ są fałszywe. Porozumienie w kwestyi agrarnej jest prawie niemożliwe. Polacy oświadczyli, że jeśli nie będzie uwzględniony ich postulat w sprawie samorządu, to odrzucą budżet.

Na zjeździe socjalistów rosyjskich w Londynie — jak się dowiadujemy z *Towariszcza* — zapadła następująca rezolucya w sprawie narodowej demokracji polskiej: „Zjazd: 1. zwraca uwagę socyal-demokratów w Dumie na konieczność i ogromne znaczenie — nie tylko dla proletaryatu polskiego, ale i dla całej sprawy rewolucyjnej — nieustannego i bezlitosnego ujawniania kontr-rewolucyjnej i „czarnosecinnej“ fizygnomii działalności demokratów narodowych, jako sprzymierzeńców samowładztwa w walce z rewolucją; 2. uznaje, że polska frakcja narodo-demokratyczna powinna być zaliczona do tych grup w Dumie, z którymi socyal-demokraci nie powinni wchodzić w żadne układy i kompromisy; 3. poleca komitetowi frakcji socyal-demokratycznej w Dumie porozumieć się z zarządem socyal-demokracji Polski i Litwy, a głównemu zarządowi socyal-demokracji Polski i Litwy utrzymywać ściśle stosunki z frakcją w tym celu, aby zorganizować systematyczne otrzymywanie niezbędnych materiałów, zarówno dla krytyki narodowej demokracji, jak również dlatego, aby skutecznie bronić interesów proletaryatu polskiego w Dumie“. Rezolucyę tę przyjęto większością 170 głosów przeciw 35; pięćdziesięciu kilku delegatów wstrzymało się od głosowania.

Komisya Dumy, zajmująca się sprawami wolności sumienia, wypowiedziała się za zniesieniem ograniczeń w prawach Polaków w służbie cywilnej, przy nabywaniu nieruchomości i przenoszeniu się z miejsca na miejsce.

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

MROK NA SZCZYTACH.

(Z francuskiego).

(*L'Ombre s'étend sur la montagne.* Edouard Rod).

II.

(Ciąg dalszy).

Lysel dał odpowiedź na myśl, którą jego towarzyszyca raczej wskazała niż wyraziła a której właściwy odejściu rozumiał:

— Nie dzieje się we mnie nie takiego co przypuszczasz. Nie widzę, aby istniały jakie nowe wrogie siły, skierowane przeciw nam, zdaje mi się nawet, że jest ich mniej niż dawniej. Nie przeczuwam żadnych przeszkód, któreby mogły nas pognać lub rozłączyć... W twoim umyśle tylko chmury się gromadzą.

A ona powtórzyła raz jeszcze z tym samym ruchem:

— Mrok zapada...

I ła wisząca u jej powieki, spłynęła z wolna po twarzy.

— Nie powtarzaj już tego! — zawołał z większą żywością, — Rozumiem dobrze co chcesz powiedzieć, ale się mylisz. Jestem zawsze takim jak byłem. Jeżeli jest jaka zmiana, to chyba w tobie samej...

Ona szepnęła:

— Nie my się zmieniamy, tylko warunki.

— Warunki?... od wczoraj do dziś?... — Od wczoraj do dziś nie, rzeczywistość; ale od dawnych czasów do teraz, od dnia, w którym mnie poznałeś, do tego, który się kończy... Warunki, okoliczności, zmieniają się niewidocznie; nie zdajemy sobie sprawy z ich niedostrzeżonego dzieła, które dokonywa się jednakże... Czyż widzimy jak

nasze włosy bieleją?... I nagle, spostrzegamy się, że czas minął, że jesteśmy siwi!

Z nieopisanie wdzięcznym ruchem wskazała piękne swoje srebrzyste włosy, okalające twarz jej zawsze młoda.

— Twoje białe włosy są zalotnością — odpowiedział — Wiesz o tem dobrze! Igrasz z tem! Ale po co wpominasz o swoim wieku! Jesteś miłością, która się nie starzeje.

Usmiechnęła się melancholijnie.

— Jest czas wyznaczony na miłość, — rzekła — to znaczy, młodość. A młodość mija, pomimo twoich komplementów. Przypuściwszy, że młodość sere naszych przetrwa lata — a czyż to możebne, mój biedny przyjacielu? — przypuściwszy, że my się nie zmienimy, pozostanie co innego, co nie jest nami, owe dziwne nitki wnięzane w przędzę naszego przeznaczenia, inni ludzie, życie!...

— Życie zawadza tylko tym, którzy zapanować nad niem nie umieją. Co do innych ludzi... chyba nie zauważyłaś nic takiego, co niebezpieczeństwo zapowiada?

Ton jego mowy, tak stanowczy z początku, zmiekkł nagle, pod wpływem zaniepokojenia. Był to niepokój nieustannie czynny w Lyselu, obawa, aby nie ujrzeć, stojącego przed nimi jak zaporą, owego człowieka dotychczas biernego, który losy ich trzymał w rękę i wobec którego czuł się bezbronny.

— A widzisz, że się boisz! — zawołała Irena.

Przyznał się do tego.

— Wiesz przecież czego się boję i dlaczego. A przytem, zawsze jestem w obawie, gdy o ciebie chodzi!

Irena odwróciła oczy, nie mówiąc nic.

Lysel czuł, że niepokój jego wzrasta w tej ciszy. Czekał chwilę, ona ciągle milczała.

— Fan Jaffé?... — zapytał w końcu zmienionym głosem.

Uczyniła głową znak zaprzeczenia; następnie, gdy Lysel nie pytał o więcej, do dała:

— Starzeje się. Często bywa chory.

A potem, głosem bez dźwięku:

— Zdaje mi się, że cierpi...

Znowu zamilkli. Myśl, że ten człowiek z tak wzniosłym umysłem, taki szlachetny, którego pobłażanie, czy litość ich pokrywała, który nigdy się nie skarżył — może cierpieć z ich powodu, trapiła ich, jak wyrzut sumienia. Ta myśl, skoro tylko wślizgała się pomiędzy nich, mroziła ich uczucie wzajemne i choćby nawet chcieli, nie mogliby jej odsunąć.

— A jednak, zrozumiał! — szepnął Lysel.

Pani Jaffé podniosła oczy ku niebu, na którym chmury pływały. Spojrzenie jej zdawało się mówić: „Kto może wiedzieć?... Kto może przewidzieć co drga lub płacze w zranionem sere?...“ Następnie, wyraz tych ust stał się jeszcze boleśniej, usta się zawahały i jak gdyby brakło im siły do pozostania zamkniętymi, wyrzekły:

— Jest jeszcze coś innego...

Lysel spuścił głowę. Spozstrzegła, że zrozumiał, ale pomimo to mówiła dalej.

— Chodzi o moją córkę...

A on szepnął:

— Dziecko!

— Nie, mój drogi, Anna Marya nie jest już dzieckiem... Patrzy, obserwuje... Sąd wydaje!...

Zatrzymała się chwilę nad tem ostatniem słowem, a potem mówiła dalej:

— Kwestya jej przyszłości wejdzie wkrótce na porządek dzienny; czy sądzisz, że nasze przywiązanie nie stanie temu na przeszkodzie?

Lysel uczynił ruch, jak gdyby usuwał troskę z głowy.

— Z chwilą, gdybyśmy zobaczyli, że tak jest...

Ona mu przerwała:

— Może wtedy byłoby już za późno!... Jest tyle rzeczy, z którymi liczyć się trzeba!... Tyle ludzi, przedewszystkiem!... Choćby się żyło najsamotniej, choćby się wydawało, że się jest całkowicie niezależnym, ma się zawsze kółko rodziny, znajomych, stosunki... Tyle ust, które rozprawiają, komentują...

Lysel wyprostował się dumnie.

— Co te usta mają do mówienia?... Nasze uczucia nas samych tylko obchodzą!

— Gdyby o nas samych tylko chodziło, być może. A czy tak jest? Wiesz dobrze, że nie. A skoro owe komentarze, te gadania, te szeptki dotyczą istoty zależnej od nas, którą kochamy?...

Te wyrazy odchyłały jedną tylko część jej troski, nie najważniejszą: w zamkniętej nieco duszy Anny Maryi przeczuwała niejako jeszcze działanie, którego określić nie umiała, ale zaczynała się dorozumiewać w niem wpływu uczucia, które jej samej życie zapełniało. Wychowana w atmosferze miłości, ta cicha szesnastoletnia dziewczeczka odgadywała miłość tuż blisko siebie z przedwczesnem jasnowidzeniem, z którym istoty zdolne do kochania zapatrują się na rzeczy odnoszące się do miłości; a nie była to miłość czysta i promienna, rozgrzewająca ognisko domowe, której matki żyjąca sobie dla swoich córek: była to miłość, która nie śmie się objawić, poszukuje cienia, ma zawsze coś do ukrywania i nie prowadzi do szczęścia...

Lysel wolałby być mileczką, wiedząc, że nie nie zdoła powstrzymać prawdy, jeżeli się w imię jej mówić zaczęło, gdy tymczasem milczenie może przynajmniej opóźnić skutki. Ale bywają słowa, które wybuchają z serca, jak krew z rany: jedno pytanie, jaśniejsze, usta mu paliło i wyrzekł je mimowoli:

— Do czego dążysz, Ireno?

A ona odpowiedziała z mocą:

— Oto do czego: pragnę, mój drogi, abys na przyszłość mniej na mnie liczył; chciałabym, abysmy byli... trochę mniej razem...

— Czyż nie jesteśmy już dość rozdzieleni?

— Pokazuje się, że nie... och! ty mnie rozumiesz, jestem pewna, rozumiesz wybornie, co myślę, co chcę powiedzieć... Jesteśmy na rozstajnej drodze naszego życia, trzeba nam wybrać tę, którą iść mamy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Rząd zdecydował się — według prywatnej depeszy petersburskiej — podtrzymać budżet aż do zatwierdzenia budżetu. Jeśli budżet przejdzie po myśli rządu, Duma będzie utrzymać i nadal.

Do *Daily Telegraph* piszą znowu z Petersburga, że rozwiązanie Dumy jest nieuniknione. Rząd zapewne poszuka sobie pretekstu natury budżetowej. Rozwiązanie Dumy, jak ostatnim razem, odbędzie się bez wszelkich formalności.

Times donosi wreszcie: Po audyencji Stołypina u cara, odbyła się w sobotę narada ministrów, na której wyrażono przekonanie, że rząd nie może zadowolić się taką większością, w której rozstrzygaliby Polacy. Rząd celem uzyskania liczniejszej większości, musiałby zjednać dla siebie przynajmniej połowę posłów ze stronnictwa trudników. To jednakże okazuje się prawie niemożliwym, tak, że rząd nie będzie mógł uzyskać silniejszej większości i zapewne skończy się na rozwiązaniu Dumy.

Kijewskij twierdzi, że w rękach rządu znajdują się wiadomości, stwierdzające, że dumskie grupy rewolucyjne są głównym sztabem rosyjskich organizacyj rewolucyjnych, przygotowujących nowe bunty.

Dzienniki petersburskie dowiadują się, że w przyszłym tygodniu dyrektor departamentu spraw ogólnych w ministerstwie spraw wewnętrznych, ma złożyć Radzie ministrów swe ostateczne wnioski w sprawie żydowskiej. W razie poruszenia w Dumie sprawy rozszerzenia praw Żydów, prezes Rady ministrów wystąpi z deklaracją rządową w tej kwestyi.

Grupa pracy otrzymała podpisaną przez 19.944 kobiet petycję o równouprawnienie polityczne i obywatelskie kobiet, w drodze prawodawczej.

Według informacji dzienników rosyjskich w ostatnich czasach wzmaga się rozruchy agrarne w guberniach nadwołżańskich, jakoteż w gub. woroneskiej, orłowskiej, tułskiej, smoleńskiej, mińskiej, kurskiej, czernichowskiej i połtawskiej.

W ostatnich czasach wyszły na jaw ciekawe szczegóły gospodarki w ministerstwie wojny. Według gazety *Riecz* komisja Dumy znalazła w budżecie tego ministerstwa 903,755 rubli, stanowiących rubrykę „pensyj nadetatowych“:

Dwóch generałów-poruczników i jeden pułkownik, pozostający do rozporządzenia ministra wojny, otrzymują 18,835 rubli. Komisja wyraziła zdanie, iż minister wojny, mając do swego rozporządzenia cały korpus oficerów armii rosyjskiej, może się obejść bez trzech specjalnych oficerów.

Dziwięciu generałów do rozporządzenia głównodowodzącego gwardyą i petersburskim okręgiem wojskowym, otrzymuje 60,991 rubli.

W jakim celu głównodowodzący ma aż 10 generałów do swego rozporządzenia, gdy minister wojny zadawała się trzema — nie wiadomo.

Siedmdziesięciu oficerów różnych stopni, zaliczonych do departamentu wojny, otrzymuje przeszło pół miliona — 521,369 rubli. Wśród tych oficerów są liniowi, sztabowcy, wreszcie i zupełnie niezrozumiali; liniowych jest względnie niewiele; zato niektórzy nie liniowi mają imponujące uposażenie; n. p.: Gen. adjutant Zukowski od 1880 r. otrzymuje 2,498 rubli, gen. adj. hr. Olsufiew od 1905 3,201 rubli, gen. adj. Maksimowicz 12,000, gen. adj. Kleigels 12,000, gen. adj. Liniewicz 12,000, gen. adj. Kuropatkin 12,000, gen. adj. Stessel 9,489 rubli i t. d.

Większość członków komisji jest za pozostawieniem tej sumy w budżecie departamentu wojskowego i rozdziałem jej, z wyjątkiem nieznacznej części, między liniowych oficerów korpusów armii.

Toż samo przeznaczenie należałoby właściwie nadać i ogromnej sumie, figurującej w budżecie departamentu wojny na utrzymanie oddzielnego korpusu żandarmów, nie mającego nic wspólnego ze sprawami wojennymi.

P. Rubakin w *Russkiej Myśli* poświęcił obszerniejsze studium „biurokracji wojskowej w cyfrach“. Według wyliczeń p. R. utrzymanie każdego generała lądowego kosztuje Rosyję przeciętnie 12,906 rb., generał zaś morski otrzymuje przeciętnie 14,102 rb. Flota rosyjska np. w r. 1905 posiadała: 1 generała-admirała, 12 admirałów, 23 wice-admirałów i 39 kontradmirałów, ogółem 75 wyższych dygnitarzy marynarki. Jeśli zestawie tę cyfrę z liczbą okrętów floty wojennej rosyjskiej z końcem r. 1905, to okaże się, że na każdy okręt opancerzony przypada w Rosyi akurat po dwóch i pół admirała. Rezultat ten wypadła, jeśli liczyć już i te okręty, których budowa nie została jeszcze ukończona. Jeśli zaś wziąć tylko liczbę okrętów gotowych, to na każdy z nich wypadnie po trzech i pół admirała. Nawet flotyla torpedowa tylko czterokrotnie przewyższa liczbę admirałów rosyjskich. Przechodząc do kosztów, jakie pociąga za sobą budowa okrętów wojennych, p. R. oblicza, że gdy w Japonii każda tona kosztuje przeciętnie 159 rb., w Anglii 160 rb., a w Niemczech 174 rb., to

w Rosyi, skutkiem specjalnych porządków wypada płacić za to samo 253 rb. Pomimo jednak tej drożyzny, dodaje zaraz p. R., flota rosyjska, jak dowiódł tego przykład wojny japońskiej, gorsza jest znacznie od flot innych mocarstw.

Zatarg japońsko-amerykański.

Nie nie zmieniło się w tym zatargu. Oba rządy pozostają nadal w jak najlepszym porozumieniu, wśród ludności jednak tu i tam panuje ogromne wzburzenie. Reprezentanci obu rządów nieustannie zapewniają, że nie może być mowy o żadnym starciu pomiędzy Japonią i Stanami, zapewnienia te jednak padają grochem o ścianę.

Japończycy — czytamy w informacji, którą otrzymała *Pol. Corr.* — czują się obrażeni w swem poczuciu narodowym i trudno ich będzie uspokoić, jeśli nie otrzymają satysfakcji. Jedno z największych pism tokijskich, *Hochi Szimbun*, wystąpiło z gwałtownym artykułem na ten temat, a hasło rzucone w nim obiega usta wszystkich. Najbardziej jednakże na uwagę zasługuje wystąpienie hr. Okumy, długoletniego ongi ministra skarbu i b. premiera gabinetu, który ogromnej zażywa powagi w kraju. Hr. Okuma zaś nawołuje do koncentracji sił narodowych i w sposób bardzo przejrzysty daje do zrozumienia, w jakim celu koncentracja ta przydać się może.

Z powodu wieści o wojowniczym nastroju ludu w Japonii, opanowała giełdę nowojorską dnia 12 b. m. gwałtowna panika, a w jej następstwie deruta na całym polu. Mówiono, że rząd waszyngtoński nabrał niezłomnego przekonania, iż Japonia przygotowuje się do wojny, wobec czego poczyniono rozległe przygotowania obronne. Wymieniano nawet okręty rzekomo przez rząd najęte dla zaopatrzenia portów amerykańskich w potrzebny zapas węgla. Dopiero energiczne zaprzeczenia z Waszyngtonu usmierzyły zaniepokojenie i położyły kres dalszemu spadkowi kursów. Sekretarz spraw zagranicznych umyślnie dał się interwiewować, by mógł oświadczyć, że wszystko, co plotą o prawdopodobieństwie wojny Japonii z Ameryką jest bajką. „Mogę uroczyście zapewnić każdego kto ciekaw, że wojny z Japonią mieć nie będziemy!“ — mówił Taft, a niemal równocześnie reprezentant Japonii w Paryżu ogłosił światu w rozmowie z redaktorem *Petit Parisien*, że stosunki pomiędzy Japonią i Stanami są jak najlepsze. Pomiędzy obu rządami — wywodził — panuje jak najlepsze porozumienie. Zaprzeczył się nie da, że partja postępowa w Japonii występuje wrogo przeciw Ameryce, ale rząd ma dość siły, by utrzymać ich w karbach i nie dopuścić do żadnych komplikacji.

Co do załatwienia samego sporu, z którego wynikł zatarg, donoszą do waszyngtońskiej *Evening Post*, że tamtejszy japoński ambasador, wicehrabia Aoki zgodził się na to, by w drodze sądowej wywalczyć wynagrodzenie dla Japończyków w San Francisco za szkody, poniesione skutkiem rozruchów. Rząd amerykański gotów jest zresztą zawrzeć osobny traktat handlowy z Japonią, jednakże z doprowadzeniem go do skutku należy poczekać, aż się nieco ułożą fale wzburzenia.

Na razie też nie zarządzono w Ameryce nawet żadnych ulg w stosowaniu prawa imigracyjnego, które, jak wiadomo, wzbrania wstępu kulisom japońskim. Owszem przepisy te wykonują się z całą surowością, nie bez przyczyny zaś tak ściśle, gdyż kulisi chytkiem wdzierają się na terytorjum Stanów. Rząd otrzymał n. p. doniesienie, iż 500 kulisów japońskich zmierza ku Stanom od strony Stanów, równocześnie zaś 3000 zdąży od strony Kanady, aby niepostrzeżenie, drobnymi partjami przemknąć się przez granicę. Wobec tego rząd udzielił komisarzowi pełnomocnictwa do poczynienia jak najdalej sięgających zarządzeń i oddał mu do dyspozycji wystarczający zastęp siły zbrojnej.

KRONIKA.

Lwów, 13 czerwca.

Kalendarz.

Piątek (14 czerwca):
Bazylego. — Przedzimira. — Justyny.
Wschód słońca o godzinie 3:18 rano, zachód słońca o godzinie 7:30 po południu.

— **Hołd Arcypasterzom.** W dniu wczorajszym o godzinie 1 w południe zjawili się u JE. ks. Arcybiskupa dr. Bilczewskiego przedstawiciele Sodalicyj Maryańskich z Galicyi i Księstwa Krakowskiego. W liczynym bardzo zastępie, sięgającym kilkudziesięciu osób z wszelkich stanów, znajdowali się przybyli umyślnie delegaci Sodalicyj z Krakowa (Panów, akademickiej i kupieckiej), Bochni, Nowego Sącza,

Rzeszowa, Łańcuta, Starej wsi, Kochawiny, Stanisławowa, Tarnopola, Kołomyi i Lwowa (Panów i akademickiej). Imieniem zebranych zabrakł głos prezes Towarzystwa kredytowego ziemskiego, członek Sodalicyj starowiejskiej, dr. Władysław Kraiński i w pełnych powagi, przekonania i siły słowach dał potężny wyraz ożywiającym wszystkim uczuciom. Poczem odczytano następującej treści pismo:

„Przedstawicielstwo Sodalicyj Maryańskich z całego kraju, stając dziś przed obliczem swego Arcypasterza, którego otacza czcią najwyższą i ukochniem synowskiem:

wyraża oburzenie zranionych do głębi serc swoich z powodu zamierzonego na Kościół i Jego wodzów zamachu;

piętnuje czyn zwyradniałego i niepoczytalnego, zda się, szkodnika, który w obłądnym szale usiłował dopuścić się tak niesłychanej w Polsce zniewagi;

składa hołd powinny wyższemu ponad wszelką potwarz Kapłanowi;

przrzeka uroczyście wszystką działalność swoją skierować ku gorącemu umiłowaniu, oświeceniu i wspomnieniu tej braci naszej, którą uwiesić pragną zabląkami pośród nas działające;

prosi wszystkich wiernych Polaków o modlitwę za Kościół i Naród. Kościół i Jego czyste służki niechaj z krzyżów, jakie na nie Pan zsyła, doczekają się tryumfów. — Naród nasz, oby ujrzał jasno drogi przyszłego swego bożowania, bytu i zwycięstwa!

Pani i Królowo nasza z Jasnej Góry i Ostrej Bramy, pociesz rzesze Twoje, pociesz Matko i błogosław tak ciężko doświadczanej a oddanej Ci krwii i duchem polskiej krainie!“

Po dłuższej, wzruszającej odpowiedzi JE. ks. Arcybiskupa i otrzymaniu z Jego rąk błogosławieństwa, Sodalisi udali się gremialnie do JE. ks. Arcybiskupa Teodorowicza. Tu, z powodu nieobecności bawiącego poza Lwowem Arcypasterza, zostawiono bilet wizytowy. Poważny ten i wielce znamienity nastój swoimi i liczbą uczestników akt zakończyli Sodalisi zamiejscowi krótkim posytem w siedzibie Sodalicyj lwowskiej, oraz zwiedzeniem Bursy Maryańskiej, mieszczącej ubogą młodzież szkolną.

— **Z c. k. kolei państwowych.** P. Minister kolei żelaznych zamianował starszego komisarza budownictwa Stanisława Papęcego we Lwowie, naczelnikiem sekcji konserwacji „Stryj I.“; oficyała Józefa Blaschkego, naczelnika urzędu stacyjnego w Chodorowie, naczelnikiem urzędu ruchu w Żywiec; starszego komisarza budownictwa, Henryka Wieniewskiego we Lwowie, kontrolerem konserwacji w dyrekcji we Lwowie; starszego komisarza maszyn, Józefa Dymnickiego w Krakowie, zastępcą naczelnika ogrzewalni w Podgórzu-Płaszowie, oraz starszego komisarza maszyn Teofila Kurnikowskiego w Krakowie, kierownikiem nowo utworzonej ekspozytury ogrzewalni tamtejszej, tudzież przeniósł na własne żądanie adjunkta Saula Lautersteina z dyrekcji w Stanisławowie, do okręgu dyrekcji lwowskiej.

— **Rada miasta Lwowa** na odbytem wczoraj posiedzeniu oddała dostawę konstrukcji żelaznej dachu do nowej elektrowni firmie Tedloff i Dittrich w Wiedniu w połączeniu z firmą Piotrowicz i Schumann we Lwowie za kwotę 60.141 kor. 68 hal., poczem w myśl wniosków przedstawionych przez r. Lewickiego, uchwaliła założyć skład taniego opału na placu kontumacyjnym koło rzeźni miejskiej, wyasyguować na urządzenie tego składu, budowę szop, ustawienie cyrkulark i zakupno koni 44.000 kor., oraz zatrzymać dotychczasowy skład koło dworca czerniowieckiego jeszcze przez 1 rok.

Z kolei oddała Rada dzierżawę restauracji i kantyny na targowicy miejskiej p. Józefowi Witzowi za kwotę 9.500 kor. rocznie.

W końcu toczyła się jeszcze długa dyskusja nad regulacją III. dzielnicy. Uchwały jednak nie powzięto, gdyż o godzinie 10:15 wieczorem zabrakło kompletu.

— **Konkurs na premie dla literatów polskich.** Wydział krajowy rozpiął ponowny konkurs na premie dla literatów polskich z fundacyi Franciszka Kochmanna. Do konkursu dopuszczone są dzieła autorów polskich w języku polskim, z wyjątkiem jedynie dzieł treści religijnej, ogłoszone drukiem w ciągu ostatniego dziesięciolecia. Nagrody są dwie: jedna w kwocie 2.000 k., druga w kwocie 1.000 k. Termin do nadsyłania dzieł na konkurs upływa z dniem 31 grudnia 1907. Ocenięciem dzieł i przyznaniem nagród zajmuje się komisja konkursowa przez Wydział kraj. powołana. Własności literacka dzieła premiowanego służy autorowi i nadal, nadesłane zaś egzemplarze zostaną na koszt wysyłającego zwrócone tylko na wyraźne osobne żądanie.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Żółkwi, z grupy gmin miejskich, w miejsce ś. p. Romana Bilińskiego, rozpiął Prezydum c. k. Namiestnictwa na dzień 6 lipca b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie 1 w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. Starostwo.

— **Z »Sokoła«.** Wydział Związku uchwałą z 19 maja r. b. postanowił celem uczczenia

„Sokoła-Macierzy“ w 40 rocznicę istnienia przyozdobić szczyt drzewca Sokoła-jubilate srebrnym sokołem z napisem, od „sokolstwa“ i wezwać wszystkie okręgi sokole, aby ze Związkiem w równej mierze przyczynili się do pokrycia kosztów tego daru.

Prócz tego uchwalił wydział Związku wezwać wszystkie gniazda sokole, aby z uwagi, że jubileusz „Sokoła-Macierzy“ jest jubileuszem sokolstwa polskiego, w dniach jubileuszowych udekorowały swoje sokolnie i urządziły iluminacje ich zapomocą nalepek, które przygotowuje wydział „Sokoła-Macierzy“, tudzież, aby zachęciły druhów miejscowych do iluminowania temi nalepkami swoich mieszkań. Nalepki po 10 hal. za sztukę zamawiać należy w Związku sokolim za gotówkę lub za pobraniem pocztowem. Mniejszych ilości nalepek jak 100 Związek sprzedawać nie będzie.

Związek wezwał również wydziały okręgów z powołaniem się na ogłoszenie w części obowiązującej *Przewodnika gimnastycznego „Sokol“* z 7 czerwca 1907. aby w sposób właściwy wpłynęły na gniazda swoje, iżby w dniach jubileuszowych nie było ani jednej sokolnie niedekorowanej i nie iluminowanej, ani jednego mieszkania sokolego bez nalepek w oknach.

— **Nowa stacya telegrafu.** Z dniem 14 b. m. otwarta zostanie przy urzędzie pocztowym w Chmielówce (powiat Trembowla), stacya telegraficzna z ograniczoną służbą dzienną.

— **Towarzystwo właścicieli realności** odbyło w poniedziałek wieczorem doroczne walne zgromadzenie w wielkiej sali ratuszowej pod przewodnictwem prezesa p. Józefa Neumana. Sprawozdanie z czynności wydziału i sprawozdanie kasowe przyjęto do wiadomości i uchwalono wydziałowi absolutoryum, składając równocześnie podziękowanie skarbnikowi p. Jakóbowi Lewickiemu za wzorowe prowadzenie kasy Towarzystwa. Do wydziału wybrano na 2 lata: dr. Kulikowskiego Wiktora, Lerskiego Jana, Meysenhältera Jana, Olszewskiego Leona, Paszkudzkiego Mieczysława, Schmidta W., Skwarczyńskiego Józefa, Wenzla K., Wilimowskiego Leopolda i Wiesenberga Maksa. Następnie uchwalono na wniosek p. Jonasza, że wobec fatalnego w niektórych okręgach wyniku ostatnich wyborów do Rady państwa, poleca się wydziałowi Towarzystwa, by opracował projekt organizacyi żywołów umiarkowanych i wyrobienia w nich karności i solidarności, a dalej, by wnioski w tym kierunku przedłożył w jak najkrótszym czasie walnemu zgromadzeniu, a to ze względu na zbliżające się wybory do Sejmu i ze względu na obawę ewentualnego rozwiązania Rady państwa. Wreszcie uchwalono protest przeciw podwyższeniu krajowych dodatków do podatków, uchwalonych przez Sejm w ciągu ostatniej kadencji.

— **Walne zgromadzenie Towarzystwa »Związek rodzicielski«** odbędzie się dnia 22 b. m. o godz. 5, w razie braku kompletu o godz. 6 wieczorem w sali ratuszowej.

— **Popis** uczenie i uczniów szkół gry na cytrze p. Idy Góni Danek odbędzie się w sobotę, 15 b. m., o godzinie 5 po południu w sali Domu narodowego.

— **Do egzaminu dojrzałości** w gimnazjum im. Franciszka Józefa we Lwowie zgłosiło się 66 uczniów publicznych, 1 uczeń prywatny i 1 eksternista, razem 68.

Uznano za dojrzałych w oddz. A: Józefa Andruszewskiego, Józefa Brüstigera (z odzn.), Gedymina Bunikiewicza, Tadeusza Czeszowskiego (z odzn.), Mojżesza Dorfmana, Zygmunta Eilego, Adama Fischera (z odznac.), Adama Fruchtmana, Janusza Gąsiorowskiego (z odzn.), Emanuela Geschwinda, Romana Głaczyńskiego, Oswalda Grafa, Henryka Hesehelesa, Tadeusza Kadyego, Henryka Kassala, Leona Kochańskiego (z odzn.), Kazimierza Kreitera, Jana Mielnickiego (z odzn.), Antoniego Nieka, Jana Nowaka, Jerzego Potockiego (z odzn.), Juliusza Prochnika, Mieczysława Romańskiego, Władysława Stachurę, Stanisława Starosolskiego, Zygmunta Stoffa, Jerzego Tańczakowskiego, Stefana Wierzbickiego (z odzn.), Kazimierza Zygmunta; w oddz. B: Tadeusza Blicharskiego, Kazimierza Ciecharzewskiego, Tadeusza Dalbora (z odzn.), Michała Duszeńki (z odzn.), Michała Dzieduszyckiego, Władysława Fabrego, Zygmunta Hitnika, Emanuela Kaczkowskiego, Zygmunta Kaczorowskiego, Bronisława Kielbiewicza, Stanisława Kińczyka, Józefa Koguta, Mikołaja Korzelskiego (z odzn.), Franciszka Lachowicza, Stanisława Manasterskiego, Emanuela Marguliesa, Henryka Pielecha, Artura Rapaporta (z odzn.), Jozuego Reisa, Władysława Ruczajewicza, Józefa Sawickiego, Józefa Siekierskiego, Faustyna Stankiewicza, Emanuela Stappa, Stanisława Szajniera (z odzn.), Maryana Ujejskiego (z odzn.), Tadeusza Wiszniewskiego (z odzn.), Karola Zaleskiego, Maksymiliana Zimelsa (z odzn.).

Reprobowano na rok 4 uczniów publ., pozwolono powtórzyć egzamin z jednego przedmiotu po feryach 5 uczniom publ. i 1 eksterniście.

— **Miejska Kasa chorych dla robotników** w Krakowie odbędzie doroczne walne zgromadzenie delegatów robotników i reprezentantów pracodawców w poniedziałek, 17 b. m., o godzinie 7 wieczorem w sali obrad Kasy.

— **Usunięcie się kopca Unii Lubelskiej.** Obraz zniszczenia, spowodowanego wtorkiem usunięciem się kopca Unii Lubelskiej, przedstawia się dokładnie następująco:

Od strony północnej w kierunku Podzamcza, mniej więcej od połowy góry całe podmurowanie zostało zniszczone, serpentyna zniknęła. Wałca z góry lawina kamieni i piasku wyślubiła w gęstym lesie starych drzew szeroką o około 30 metrów aleję, niszcząc wszystko po drodze i otwierając widok na główną aleję Zamku. Dopiero na samym dole na pierwszej serpentynie, wiodącej z Zamku na kopiec, lawina się zatrzymała. Wałca się olbrzymie drzewa znalazły oparcie o baryerę, utworzyły pomost, wiszący na kilkanaście metrów ponad aleją główną, na którym utworzyła się znowu formalna góra z piasku, kamieni, wyrwanych drzew, krzaków. Pomost ten zasłania na razie widok kopca ze strony Wysokiego Zamku. Po usunięciu go odsłonięty zostanie zupełnie kopiec, którego dotychczas zupełnie z Zamku nie było widać.

Robotnicy miejscy od wczoraj rana pracują nad usunięciem tego pomostu, który grozi zwałeniem się lada chwila na aleję główną i zniszczeniem ostatniego jeszcze niezniszczanego szkarpu i ślicznych młodych drzewek, jakimi szkarp załusono.

Wczoraj w południe była na miejscu komisja, złożona z prezydenta miasta Ciuchcińskiego, rady magistratu Cetubaniuka, inżyniera miej. urzędu budown. Dziubaniuka i starszego komisarza policyi dr. Reinlendera. Komisja przyszła do przekonania, że na razie nie można myśleć o naprawie kopca. Należy bowiem czekać dalszego usuwania się, a dopiero potem przystąpić do gruntownej naprawy. Koszta wyniosą, jak przypuszczają fachowcy, około 20.000 koron.

Inżynierowie miejscy, będący na miejscu orzekli, że katastrofa ta prędzej czy później musiała nastąpić, a przyspieszyła ją tylko ulewa.

Dostęp publiczności na kopiec z obawy dalszej katastrofy zamknięto zaraz wczoraj rano.

— **Wyścigi konne w Krakowie** rozpoczynają się w niedzielę, 16 b. m., i trwać będą przez 5 dni a mianowicie 16, 18, 20, 22 i 23 b. m. W dniach 18 i 22 b. m. odbędą się wyścigi galicyjskiego Klubu jazdy panów. Z dotychczasowych licznych mianowań wchodzi należy, że w tym sezonie meeting będzie bardzo ożywiony, gdyż w każdym biegu znaczna ilość koni będzie startować. Prowadzenie totalizatora powierzono, jak w latach ubiegłych wypróbowanym siłom miejscowym. Z udogodnień wprowadzoną zostanie nowość „totalizator dla dam” w trybunie głównej. Bufety powierzono fachowej firmie miejscowej. Ceny miejsc, niższe jak w roku zeszłym, pozostaną bez zmiany, w nadziei osiągnięcia większej frekwencji. Poszczególne ceny miejsc ogłoszone są na afiszach wyścigowych. W niedzielę, dnia 23 b. m. odbędzie się zajmujący bieg losowania, w którym zwycięzca zawsze wzbudza wielkie zainteresowanie. W sezonie tym odbędą się również dwa biegi myśliwskie, które przez publiczność mile zostały przyjęte. Roboty przygotowawcze tak na samym torze, jak i na placu wyścigowym i budynkach już zupełnie ukończone. Tor mimo niepogody znajduje się w zupełnie dobrym stanie. Jak co roku, tak i obecnie, panuje między biegami uprzyjemni orkiestra „Harmonii”.

△ **Defraudacya na kolei.** Ze Stanisławowa donoszą, że asystent Jan Taschko, stacyonowany w Tlustom. zbiegł ztamtąd sprzeniewierzyszy przeszło 20.000 K.

△ **Młodociany zbieg.** Czternastoletni Stefan Razik, syn służącego, wyszedłszy jeszcze przed czterema dniami z domu swego ojca, znikł od tego czasu bez śladu.

Chłopiec ubrany był w bluzkę studencką i słomkowy kapelus.

△ **W sali rozpraw** tutejszego sądu krajowego karnego pozostawiła wczoraj żona notowanego złodzieja Maryana Kaima troje dzieci; sama zaś znikła bez śladu.

Policya oddała dzieci w opiekę komisarzatu II. dzielnicy, zarządzając równocześnie wyśledzenie czulej matki.

△ **Bezczelność lwowskich rzeźmięszków.** Na placu Rybim ukradł wczoraj jakiś żyd włościaninowi z Kłodzianka, Seikowi Litwinowi, chustkę do nosa, a gdy Litwin upomniał się o jej zwrot, żyd ów w towarzystwie dwóch innych drabów, którzy przybiegli mu w pomoc, pobił tak silnie Litwina, iż musiało go opatrzyć pogotowie Towarzystwa ratunkowego.

△ **Na placu Gołuchowskich** przytrzymał wczoraj zbłąkanego konia maści siwej. Konia oddano w opiekę komisaryatowi II. dzielnicy.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie Ludmiła z Ortyńskich Holyńska, wdowa po radcy sądu krajowego wyższego, w 65 r. życia; Ludwik Emilian Pasławski, likwidator Tow. wzajemnego kredytu, w 28 r. życia;

w Krakowie Jan Dunin Wąsowicz, b. członek teatru ludowego, w 24 r. życia; Kamila z Kościuszów-Dzieszków Antoniova Niedzwiedzka, w 67 r. życia;

w Sądowej Wiszni Franciszka ze Skwarczyńskich Henrykowa Gurska, b. właścicielka dóbr ziemskich, w 73 r. życia;

w Gdańsku Adam Mitscha, starszy inżynier galic. Namiestnictwa, w 54 r. życia;

w Tulnie, pod Wiedniem, Rudolf Weppner, kapitan 30 pp.;

w Paryżu poeta, deputowany Clovis Hugues, w 56 roku życia;

w Petersburgu Jan Lasocki, w 45 roku życia.

— **Wycieczka włościan z Królestwa Polskiego** przybędzie do Galicji w dniu 15 b. m. i zabawi do 20 b. m. W wycieczce wzięcie udziału około 70 włościan z różnych stron Królestwa. Wycieczkowie zwiedzą pamiątki Krakowa, wystawę bydła włościańskiego w Rybnej pod Krakowem, Czernichów, magazyny rolniczej Spółki magazynowej w Bochni, gospodarstwa włościańskie koło Okocimia, zakład kowalarski w Albigowej i saliny w Wieliczce.

— **Popisy międzynarodowe psów legawych** odbędą się w dniach 11 i 12 września b. r. w Bierzanowie, pod Krakowem. Zgłoszenia najpóźniej do 1 września pod adresem galicyjskiego klubu hodowli i tresury psów myśliwskich we Lwowie (Jagiellońska 3). Od popisów wykluczone są psy nierasowe i chore. Oprócz nagród pieniężnych i honorowych, wydawane będą dyplomy uznania dla właścicieli zgłoszonych psów.

— **Aresztowanie fałszerza banknotów.** W Wiedniu aresztowano onegdaj rytmownika Karola Sturmę, który zdołał już puścić w obieg 17 podrobionych banknotów 50 koronowych.

— **Nagrody na wystawie psów.** W ubiegłą niedzielę została w Wiedniu zamknięta międzynarodowa wystawa psów wszelkiej rasy. Z pośród wystawców, którzy za nadesłane okazy otrzymali nagrody, ogłaszają dzienniki wiedeńskie spis tych wystawców, którym przyznano pierwsze, względnie honorowe nagrody za psy myśliwskie. Z pomiędzy wystawców polskich są wliczeni: Jerzy ks. Lubomirski w Wiedniu, Alfred Towarnicki w Borysławiu, Konstanty Obmiński w Krańczynie, Zygmunt Kulczyński w Krakowie.

— **Zjazd jubileuszowy kobiet polskich w Warszawie.** Jednym z głównych punktów programu Zjazdu było przedstawienie uroczyste w Filharmonii dla uczczenia czterdziestoletniej działalności literackiej Elżby Orzeszkowej.

Słowo wstępne wypowiedziała Marya Konopnicka. Poetka nazwała uroczystość jubileuszową „dobrą chwilą”, nawiązywała do jedności i do wspólnej pracy. Zaznaczyła, że Elżba Orzeszkowa pojmowała pracę literacką, jako twardą służbę publiczną, prowadzoną w karność i w kierunku narodowym. Podniosła przemowę zakończyła poetka silnym zwrotem na cześć jubilatki.

Po wypowiedzeniu wiersza Konopnickiej przez córkę poetki p. Laurę Pytliską, na estradzie ukazał się p. Kotarbiński i odezwał wyborną charakterystykę twórczości Orzeszkowej. W zwięzłym zarysie podniósł prelegent wszystkie hasła, jakie dźwięczą w utworach jubilatki. Praca u podstaw, uspołecznienie ludu, emancypacya kobiet i równouprawnienie Żydów, znalazły w takich świetnych powieściach, jak „Nad Niemnem”, „Cham”, „Niziny”, „Bene Nati”, „Meir Ezołowicz”, wyraz mocny i artystyczny. Orzeszkowa należała do epoki pozytywizmu i utylitarysty, bynajmniej jednak nie hołdowała ciasnym poglądom chwili, przeciwnie, rozszerzała jej szranki i w swych powieściach tendencyjnych dbała o piękno i artystyzm. Prelegent podkreślił gorący patriotyzm jubilatki i jej żywe współczucie dla niedoli ludu.

Dwie nowele Orzeszkowej, odczytane przez p. Duniównę, oraz referat p. Pileckiego o instytucji pedagogicznej imienia jubilatki dopełniły pierwszej części bogatego programu.

W części drugiej artystki teatru Małego odegrał obraz dramatyczny „W zimowy wieczór”, przerobiony z noweli Orzeszkowej. Wiersz Balińskiego, kantata Maszyńskiego, oraz apoteoza na cześć dostojnej jubilatki złożyły się na finał przedstawienia ze wszelkich miar udanego. — Pozem nastąpiło odczytanie adresów przez delegatki stowarzyszeń kobiecych ze wszystkich dzielnic Polski, a podniosła tę uroczystość zakończyła apoteoza przy dźwiękach organów, polegająca na uwiecznieniu biustu Orzeszkowej.

Tęgoż samego dnia w godzinach popołudniowych toczyły się obrady sekcji etyczno-społecznej.

Prezydium stanowiły pp.: M. Turzyma, przewodnicząca, Tylicka i Olszawska jej zastępczyni i p. Adela Zaykowska, sekretarka.

Zagalił zebranie p. Aleksander Świętochowski, który mówił o związku kwestyi kobiecej z postępem ogólnym.

Referaty wygłosili: p. Marya Turzyma (o moralności w polityce), p. Wysłouch i p. Moriconiowa (w sprawie instytucji), p. H. Szalayowa odczytała referat p. Dieksteinówny (o wpływie ruchu kobiecego na demokratyzacyę społeczeństwa).

Z przemówień tych najgłębsze wrażenie wywarł referat p. Moriconiowej w sprawie ratowania kobiet przed upadkiem moralnym. Do tego przemówienia dr. Julian Gawroński dodał

jeszcze kilka słów informacyi o zawiązaniu świeżo gnieździe ratunkowem pod egidą Towarzystwa opieki nad dziećmi.

Zabierał głos po za tem dr. Wróblewski, p. Koszutska, dr. Tylicka i Piątkowska.

— **Obława na bandytów.** Z Warszawy wysłano onegdaj silne oddziały wojska i kozaków, oraz znaczny oddział strażników ziemskich w celu dokonania wielkiej obławy na bandytów w powiatach: grojeckim, błońskim, skierniewickim i kilku innych.

— **Lokaut w Łodzi.** Równocześnie z fabryką Poznańskiego zamknięto także w Łodzi fabrykę L. Geyera z powodu nowego żądania pracowników co do podwyżki płac. Liczba robotników tej fabryki wynosi 4.000 osób.

Na murach fabryki Poznańskiego wywieszono ogłoszenie następujące: „Zawiadamia się pracowników fabryki akcyjnego Towarzystwa I. K. Poznańskiego w Łodzi, że na zasadzie postanowienia tegoż zarządu zostają wyznaczone miejsca: za dwa tygodnie wszystkim robotnikom, za trzy miesiące wszystkim urzędnikom, majstrom i ekspedyentom. Fabryka zostaje zamknięta na czas nieograniczony”.

Zarząd przyspieszył wywieszenie ogłoszenia tego, ponieważ prowadzenie fabryki bez dyrektorów i kierowników oddziałów stało się niemożliwe. Dyrektor Horroks, który do ostatniej chwili stał na stanowisku, wyjechał onegdaj za granicę, a obowiązki jego nikt nie chciał przyjąć na siebie, gdyż każdy rozumie trudność walki z ciąglem wrzeniem, a wszystkich prztem odstrasza wieść o dalszych „wyrokach śmierci”.

Nikt także nie chciał się podjąć wywieszenia ogłoszenia o zamknięciu fabryki, przeto zarząd fabryki udał się w tej sprawie do inspekcji fabrycznej, która też zakatwiła ją przez policyę.

Ogół robotników przyjął ogłoszenie spokojnie. Robotnicy postanowili wysłać do Berlina delegacyę w celu wyjaśnienia, że zabójstwo nie dokonali robotnicy fabryki Poznańskiego i z prośbą o niezamykanie fabryki. Powszechnie jednak panuje przekonanie, że prośba nie zostanie uwzględniona.

— **Biskupi polscy w Ameryce.** Stołica Apostolska — jak donoszą z Rzymu — zgodziła się na mianowanie dwóch biskupów polskich w Ameryce. Biskupem sufraganem diecezji Chicago został ks. Stanisław Nawrocki, rektor polskiej parafii na Bridgeforcie w Chicago, a biskupem sufraganem diecezji Buffalo został tutejszy proboszcz ks. Jan Pitasi.

Kronika prowincjonalna.

§ Z Krynicy donoszą: Radea Dworu i krajowy referent sanitarny dr. Józef Merunowicz i radea prokuratorzy skarbu dr. Hamerski bawili przez kilka dni w Krynicy w sprawie wydzielenia na rzecz funduszu religijnego 14 morgów z lasu, okalającego źródło Słotwińskie, który to las dotąd należał tylko w jednej szóstej części idealnej do funduszu religijnego.

Sezon pierwszy zapowiada się bardzo dobrze — frekwencya gości w dniu 3 b. m. wynosiła 1.031 osób, czyli była o 346 osób większą od przeszłorocznej.

Począwszy od 15 b. m. będzie deptak elektrycznie oświetlany 4 lampami łukowymi. Podobnie i w teatrze zostało zaprowadzone oświetlenie elektryczne.

§ W Rymanowie bawilo do 5 b. m. ogółem osób 379.

§ Z Brodów donoszą, że oprócz burmistrza dr. Rittla, zrezygnowali także zastępcy burmistrza p. Wasilewski i 13 radnych.

§ **Śmierć pod kołami pociągu.** Pociąg pospieszny, zdążający onegdaj o godzinie 4 rano ze Lwowa do Krakowa, przejechał na przestrzeni między Słotwiną a Bochnią budnika kolejowego, Jana Krawczyka z Rzeszawy. Przyczyną wypadku była własna nieostrożność Krawczyka.

§ **Śmierć dziecka w płomieniach.** Z Dąbrowy donoszą: W gminie Radgoszczy wybuchł onegdaj pożar w domu tutejszego włościanina Stefana Przybyły, który zniszczył tak ten dom, jak i sąsiednie zabudowania gospodarcze. W płomieniach znalazł śmierć 4½ lat liczący syn Przybyły.

§ **Samobójstwo.** Dnia 8 b. m. około godziny 12 w nocy odebrał sobie życie w Zaleszczykach wystrzałem z rewolweru 26-letni Edmund Szeremeta, eksternista seminarjum nauczycielskiego, syn drogomistrza w Kałuszu. Przyczyna samobójstwa nieznaną.

§ **Morderstwo.** W gminie Podwyżkociej — jak donoszą nam ze Śniatyna — zamordowany został onegdaj przez własną żonę i córkę tutejszy włościanin Michał Didusko. Morderczyni aresztowała żandarmerya.

Kronika zagraniczna.

* (D) **Szczur biblioteczny.** Bardzo przykry wypadek zdarzył się w tych dniach w Udnie, pod Wenecją. Przybył tam, wracając

z Rzymu i Florencji, dr. Robert Esler, dla poszukiwań historycznych, młody człowiek, rodem z Austrii. Ponieważ miał rekomendacyę, jakie posiadają zwykle młodzi historycy, więc otrzymał z łatwością dostęp do biblioteki arcybiskupiej, w której znajdują się stare kodeksy z miniaturami. Kiedy jednak dr. Esler opuścił salę biblioteczną, książk. Poiani, bibliotekarz, spostrzegł brak jednego z kodeksów, a mianowicie cennego rękopisu z XV. wieku. Wskutek doniesienia zrobionego policyi, ta ostatnia odszukała młodego ucieżonego w hotelu, w którym stanął w Udnie, ale rękopisu przy rewizji nie znalazła, a dr. Esler z oburzeniem odpiął podejrzania, jakie nań padały. Atoli komisarz policyjny pobiegł niezwłocznie na stacyę kolejową, aby się przekonać, czy kodeks nie został już wysłany. Rzeczywiście, znalazła się rekomendowana wysyłka pod adresem jednego z wiedeńskich fotografów. Po otworzeniu paczki przekonano się, że zawierała rękopis poszukiwany. Tymczasem Esler, zatrzymany w policyi targnął się na swoje życie, najsamprzód zadając sobie rany seżorykiem w szyję, a potem kalecząc sobie żyły odłamkami sztucznej szyby. Amator rękopisów został zatrzymany w areszcie.

* **Rozruchy agrarne w Rosji.** Z Petersburga telegrafują: Urzędowo zawiadomiono ministra spraw wewnętrznych o wybuchu rozruchów agrarnych w następujących guberniach: Kazańska, Nowgorodzka, Orłowska, Woroneska, Tułska, Samarska, Smoleńska, Mińska, Kurska, Czerniehowska i Połtawska.

Generał-gubernator kijowski Suchomlinow wyjechał do Petersburga wezwany na konferencyę, zwołaną w sprawie obmyślenia sposobów stłumienia ruchu agrarnego. Do konferencyi tej przywiązują wielką wagę.

* **Śmiertelna jazda poślubna.** Z Liska donoszą: Porucznik Much, który z młodą, tylko co poślubioną żoną, wyruszył samochodem w podróż poślubną, wskutek wypadku i rozbicia się samochodu wyrzucony został na głazy przydrożne tak nieszczęśliwie, że wraz z żoną poniósł śmierć na miejscu.

* **Napad na bank.** Z Petersburga telegrafują: Pięciu uzbrojonych w rewolwery Łudzi napadło wczoraj przed południem na filię jednego z tutejszych banków i zrabowało 1000 rubli. Podczas pościgu zastrzelili jednego rewolwera i jednego policyanta, a ranili jednego policyanta i cztery osoby cywilne. Jeden z rabusiów, widząc niemożliwość ucieczki, odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru.

* **Wyroki śmierci.** Wczoraj powieszono w Rydze ośmiu więźniów, których z powodu buntu w tajejszym więzieniu skazano na karę śmierci. W sprawie ich wniesioną była swego czasu interpelacya w Dumie.

* **Zapadające się miasto.** Z Londynu donoszą: Tutejsze dzienniki piszą, iż zachodzi obawa, że miasto Motherwell, w Szkocji, zniknie zupełnie z powierzchni ziemi. Wśród mieszkańców tego miasta powstała panika. W ostatnich dniach zapadło się kilka ulic tego miasta. Domy runęły, a poziom ulic bardzo się obniżył. Pod miastem znajdują się kopalnie węgla i rudy żelaznej. Ziemia pod miastem jest w pewnej głębokości zupełnie wybrana i temu przypisują zapadanie się miasta. Motherwell liczy 20.000 mieszkańców.

* **W Nante rozpoczęła się wczoraj rozprawa** przeciw delegatom Związków robotniczych Marksowi i Yvetonowi, oskarżonym o podburzanie do mordów i rabunku. Oskarżonych broni Hervais.

KŁODWIK HUGUES.

(w) Dzienniki francuskie donoszą o zgonie znanego polityka i powieściopisarza Kłodwika Huguesa. Nazwisko to utkwiło dobrze w pamięci wszystkich, którzy interesowali się polityką i życiem Francji w ostatnich dziesiątkach lat. Czytano je w każdym dzienniku i przy każdej okazji — w odcinku i telegramach, w kronice i na tytułowych kartach sensacyjnych powieści, bo żaden z jego współobywateli nie umiał tak zająć opinii publicznej, jak Kłodwik Hugues.

Początkowo zamierzał on poświęcić się zawodowi kapłańskiemu, ukończył nawet seminarjum duchowne w Sainte Garde, wnet porzucił jednak ów zamiar, wstąpiwszy do redakcyi opozycyjnego dziennika *Le Peuple*, wydawanego przez Nagueta w Marsylii.

Odtąd to rozpoczyna się jego życie, właściwe, pełne przygotód, awantur i pojedynków, które dało mu większą sławę, aniżeli pokazna liczba napisanych przez Huguesa powieści, wierszy i dramatów.

W roku 1871 wystąpił on z artykułem, rzucającym gromy na armię francuską. Skazany przez sąd wojenny na trzy lata więzienia i 1000 fk. grzywny, odpokutował po raz pierwszy za niepokromiony swój temperament, który nieraz jeszcze dał mu się porządnie we znaki.

Po odsiedzeniu kary ożenił się z panną Rohannes, w przeddzień ślubu wyzwał jednak na pojedynek redaktora pisma bonapartystycznego *L'Aigle* i zabił go, co zmusiło młodego zapalcieca do ucieczki. Hugues schronił się do Neapolu, nie pozostawiając wszakże długo

Powróciwszy do Francji był przez kilka dni bohaterem modnego procesu, a uwolniony przez ławę przysięgłych — postawił kandydaturę swoją na deputowanego w tym właśnie okręgu, gdzie go sądzono.

Hugues przypadł wówczas z kretosem, a upragniony mandat dała mu w kilka lat później partya socjalistyczna w Marsylii. Do Izby wszedł wtedy jak tryumfator. Skrajna lewica zyskała w nim zapalonego oratora, śmiałego do bezczelności interpelanta, którego porywczosć wywoływała nieraz skandaliczne sceny na widowni publicznej.

Żadne zgromadzenie ludowe czy socjalistyczne, żaden protest głośny przeciwko rządowi Francji nie obył się bez jego współudziału. Lwia grzywa poety zjawiała się wszędzie, gdzie można było oślnić i porwać słuchaczy, idących na lep krasomowczej swady Huguesa.

Popularności tej pozazdrościła mu jednak — własna rodzina. Mówiono o niej jeszcze za mało, ale tylko do roku 1884. W tym bowiem czasie zabiła żona Huguesa szefa biura informacyjnego Morina, kładąc go trupem sześcioma strzałami z rewolweru w przedsiönku pałacu sprawiedliwości. Energiczna ta dama odpowiedziała w ten sposób na jakieś oszczerstwo, rzuczone nanią przez Morina, a sąd uwolnił ją po długim, a jeszcze bardziej interesującym procesie.

Cała Francja mówiła wówczas o tej wojowniczej rodzinie, a przez wszystkie jej sceny przeszła w tryumfalnym pochodzie sztuka pod tytułem „Zemsta pani Clovis Hugues“.

W procesie Boulanger'a wypłynął znów Hugues jako jeden z najgorliwszych jego popleczników i obrońców, występując nieraz w tej sprawie z niesłychaną zaciekłością, która narażała go niejednokrotnie na kary parlamentarne i ostre ataki przeciwnej mu prasy.

W życiu pełnem burz, poświęconem polityce i działaniu publicznemu Hugues nie zapomniał o literaturze. Pisywał wiele, zdobył nawet nagrodę Akademii za wiersz konkursowy, a powieści jego zdobyły sobie w radykalnych kołach Francji wielkie powodzenie. Nie tak szczęśliwą była twórczość dramatyczna poety „Une Etoile“ i „Le Someil de Danton“, wywołały wprawdzie żywą dysputę literacką, publiczność przyjęła ją wszakże ozięble.

Hugues zmarł w młodym stosunkowo wieku, a „Francja wojująca“ traci w nim jedną z najcharakterystyczniejszych postaci — rycerza trzeciej Republiki.

Notatki literacko-artystyczne.

P. Józef Chołodecki ogłosił nakładem galicyjskiego Towarzystwa ochrony zwierząt bardzo na czasie będącą, ciekawą i pożyteczną rozprawkę p. t.: „Kilka słów o wściekłości“. Autor dochodzi w swej pracy do konkluzji, jedynie racjonalnej, że póki kompetentne władze z całą energią nie ujmą w swe ręce uregulowania katastru i zaprowadzenia opłaty od psów w całym kraju, a więc po wszystkich miasteczkach i wsiach, póki nie postarają się o wytepienie psów bezdomnych i redukcję psiej populacji, póty na nie się nie zdadzą choćby najostrożniejsze środki ochronne po wielkich miastach i wściekłości nie wyzobowiądnie. Obecnie nocami całe gromady psów wędrownych, bezdomnych suną z wiosek okolicznych do Lwowa, a skoro jeden lub drugi włościanin będzie musiał za psa bodaj skromną wnieść roczną opłatę, to albo go trzymać nie zechce, albo — posiadając już czujnego faworyta — dbać o niego będzie więcej i strzedz przed głodem i groźną chorobą.

„**Jednodniówka**“ wydana pod redakcją P. Klimczuka z okazji zlotu I. okręgu sokolego w Cieszynie w jedynej na Śląsku drukarni polskiej „Domu Narodowego“, będzie miłą pamiątką dla uczestników tego Zjazdu, którym przypomni ta pięknie wydana książeczka podniosłe chwile spędzone w Cieszynie.

Repertuar Teatru Miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek, ostatnie przedstawienie operetki przed wyjazdem do Krakowa, po raz dwudziesty ósmy „Wesoła wdówka“.

W piątek „Starzy kawalerowie“, komedia w 5 aktach W. Sardou; gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warsz.

W sobotę „Wieć i Wacek“, komedia w 4 aktach Z. Przybylskiego; gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warsz.

W niedzielę „Porwanie Sabineki“, komedia w 4 aktach F. i P. Schönthanów; gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warsz.

W poniedziałek, „Wielki człowiek do małych interesów“, komedia w 5 aktach Al. hr. Fredry (ojca). Gość. wyst. M. Frenkla, art. teatru warsz.

We wtorek (wznowienie), „Dwór we Władkowicach“, komedia w 4 aktach Z. Przybylskiego. Gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warsz.

We środę, „Kierownik szkoły“, komedia w 3 aktach Ottona Ernsta. Gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warsz.

We czwartek, „Porwanie Sabineki“, komedia w 4 aktach F. i P. Schönthanów. Gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warsz.

W piątek „Polowanie na zięciów“, komedia w 4 aktach Labiche i Delacour. Gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warsz.

OSTATNIA POCZTA.

* Z Krakowa donoszą: Zebrani wczoraj posłowie parlamentarni i sejmowi centrum obradowali od godziny 2 po południu do 9 wieczorem wraz z członkami komitetu wykonawczego.

W toku obrad poruszono następujące sprawy: Wybór prezydium Koła polskiego, stosunek centrum do innych stronnictw w Kole, reorganizacja Rady narodowej, dalsza organizacja stronnictwa.

We wszystkich tych sprawach, po bardzo ożywionej i wyczerpującej dyskusji, powzięto szereg jednomyślnych poufnych uchwał. W sprawie reorganizacji Rady Narodowej uchwalono dążyć do przeprowadzenia zmian, stosownie do opinii wyrażonych na ostatnich posiedzeniach Rady Narodowej, i w tym celu wybrano komitet z 3 członków.

— Zcit donosi, że według wszelkiego prawdopodobieństwa prezydentem Izby posłów w wybrany zostanie dr. Weisskirchner, pierwszym wiceprezydentem dr. Zaczek, drugi zaś wiceprezydent będzie członkiem stronnictwa socjalno-demokratycznego. Wymieniają dr. Rennera. W razie utworzenia stanowiska trzeciego wiceprezydenta, przyznano to miejsce Polakowi.

— W sobotę odbędzie się w Wiedniu zebranie posłów chorwackich w sprawie stworzenia osobnego klubu. W razie, gdyby projekt nie znalazł większości, będzie rozważana ewentualność wspólnego działania ze Słoweniami.

— Sejm dolno-austriacki uchwalił wczoraj wniosek nagły, wzywający Rząd, aby jak najszerzej uwzględnił wszelkie próby o uwolnienie od ćwiczeń, wnoszone przez włościan podczas żniw i innych pilnych robót rolnych.

— Pruski minister wyznań i oświaty Städt, na nie dopiero w jesieni, jak dawniej ogłoszono, lecz już obecnie lada dzień ustąpić. Wedle najnowszych wersji, następuje jego zostanie podsekretarzem państwowego urzędu pocztowego Sydow.

— Bourgeois i inni delegaci Francji na konferencję pokojową odjechali wczoraj z Paryża do Hagi. Tym samym pociągiem odjechał ambasador Nelidow i delegaci Stanów Zjednoczonych.

— Demonstracje winiarzy francuskich przybierają charakter wręcz rewolucyjny. Z bardzo wielu miast dochodzą wiadomości, że wojsko odmawia posłuszeństwa i nie chce występować przeciw winiarzom. — W jednym z garnizonów żołnierze, pomimo rozkazu, nie chcieli brać ostrych ładunków z sobą, mówiąc, że tak, czy owak, do winiarzy strzelać nie będą. Z innego miasta donoszą, że żołnierze pobili nie tylko podoficerów, lecz także oficerów.

Do *Magdeburger Ztg.* donoszą z Paryża: Rząd uchwalił wobec groźnego postępowania winiarzy wysłać północno-irancuskie pułki na południe. Co do zapowiedzianego odmówienia płacenia podatków, to rząd jakiś czas wyczeka, później atoli z całą surowością wybierze jak najostrożniejszą formę, celem ściągnięcia zaległych podatków.

Z Paryża donoszą: Zajścia, o których rozpisywały się dzienniki, a które miały odegrać się w koszarach w Montpellier, należy sprowadzić do następujących szczegółów: Jedna kompania wysłana została, by objąć służbę na dworcu. W kompanii tej był jeden żołnierz pijany, który nie chciał wymaszerować do służby. Żołnierza tego pozostawiono w koszarach i aresztowano.

Temps zaprzecza, jakoby w 120 pułku piechoty w Montpellier zaszedł wypadek naruszenia dyscypliny.

Liberté donosi, że 100 pułk piechoty przeniesiono z Narbonne do Gap. Prezes gabinetu Clémenceau uważa za winnych w tym wypadku oficerów klerikalnych, którym ma być wytoczone śledztwo.

— Senat włoski przyjął wśród burzliwych oklasków wniosek, aby dzień 4 lipca b. r., jako 100 rocznicę urodzin Garibaldi'ego, uznać za święto narodowe.

— Dziennik madrycki *Espana nueva* donosi, że w procesie o zamach na króla zapadł następujący wyrok: Nackens, Mata i Iberra skazani zostali, stosownie do wniosku prokuratora, każdy na 9 lat więzienia. Ferrera i innych oskarżonych uwolniono.

— Wczoraj odbyło się w Teheranie przy drzwiach zamkniętych nadzwyczajne posiedzenie parlamentu perskiego, na którym pojawili się wszyscy ministrowie. Obradowano nad terryjniejszą sytuacją w Persyi. Obrady doprowadziły do korzystnych rezul-

tatów. Usunięto szereg nieporozumień między gabinetem a parlamentem.

— W Lizbonie głoszą, że śledztwo wykryło istnienie sprzysiężenia szlachty portugalskiej, którego celem była detronizacja króla Karola, a powołanie na tron ks. Miguela Braganza. Wielu członków szlachty aresztowano.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 13 czerwca. (Tel. pryw.). Dziś rozpoczęła się przed przysięgłymi rozprawa o obrazie czei wytoczona przez panią Dorę Kłuszyńską, żonę lekarza w Piotrowicach, na Śląsku austriackim, przeciw Franciszkowi Fridlowi, redaktorowi *Głosu Ludu Śląskiego* we Frysztacie. Rozprawa ta przedstawia się jako jeden z momentów toczącej się na Śląsku walki między tamtejszemi partjami politycznymi.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 13 czerwca. Prognoza na 14 czerwca: W Galicji zachodniej i wschodniej: Zmienne zachmurzenie, słabe wiatry, ciepło, skłonność do burz.

Wiedeń, 13 czerwca. Przed rozpoczęciem ogólnych audyencji odebrał dziś Najj. Pan przysięgę służbową od szefa sekcji w Ministerstwie skarbu dr. Seweryna Kniaziołuckiego, jako tajnego radcy. W akcie tym uczestniczył P. Minister wspólny skarbu hr. Burian jakoteż generalny adjutant hr. Paar.

Wiedeń, 13 czerwca. O godzinie pół do 1 przyjął dziś Najj. Pan ks. Mikołaja Czarnogórskiego na osobnej audyencji; o godzinie 1 zaś japońskiego generała broni bar. Nishi, jakoteż towarzyszących mu pułkownika Matsuiszi i rotmistrza Utako.

Wiedeń, 13 czerwca. Między Ministerstwem wojny a gminą m. Wiednia stanęła ugoda, w myśl której nowy budynek Ministerstwa wojny wniesiony będzie na Sauberingu i tamże przeniesiony będzie pomnik Radeckiego.

Paryż, 13 czerwca. Z Tangeru donoszą, że bezpieczeństwo miasta ponownie jest zagrożone przez kilka szczepów, które zbliżają się od południa.

Paryż, 13 czerwca. Z Montpellier donoszą, że komendant korpusu starannie czuwa nad załogami w Montpellier i Narbonne. Oficerom i żołnierzom zakazano podczas ostatnich 48 godzin wychodzić z koszar, ażeby nie spotykali się z przyjaciółmi i znajomymi. Aż do dalszego rozporządzenia nie będą się odbywały ćwiczenia poza obrębem koszar. W pięciu południowych departamentach, jak donosi *Echo de Paris*, nastąpią znaczne zmiany w garnizonach.

Paryż, 13 czerwca. (Ag. Havasa). Z Aten donoszą, że zaręczyny ks. Jerzego z księżniczką Maryą Bonaparte w tych dniach będą podane do wiadomości.

Londyn, 13 czerwca. Izba lordów przyjęła w drugim czytaniu projekt rządowy, zezwalający na wybór kobiet na członkinie reprezentacji hrabstw i innych władz lokalnych. Jest jednakże rzeczą wątpliwą, czy sprawa ta będzie jeszcze w tej sesji załatwiona.

Londyn, 13 czerwca. Uroczystości na cześć królestwa duńskich zakończyły się ballem w pałacu Buckinghamskim, na który przybyli wszyscy bawiący tu członkowie domu królewskiego, oraz liczni dygnitarze i goście.

Londyn, 13 czerwca. Do *Times* donoszą z Waszyngtonu, że ambasador japoński Aoki postanowił odłożyć zamierzone zwiedzenie wybrzeża Oceanu Spokojnego, aby zapobiedz fałszywemu osądzeniu obecnej sytuacji.

Waszyngton, 13 czerwca. Z powodu przedsięwzięcia kroków nieprzyjacielskich między Salvadorem a Nikaragwą Stany Zjednoczone wysłały kilka małych krawozników i łodzi działowych na teren walki, celem ochrony interesów zagranicznych.

Waszyngton, 13 czerwca. Tutejszy poseł republiki Salwador otrzymał telegram donoszący, że wojska rządowe pobiły powstańców.

Waszyngton, 13 czerwca. (*Associated Press*). Sekretarz stanu Root w stanowczy sposób odmawia udzielenia jakichkolwiek wyjaśnień w kwestyi japońskiej. Jego odmowa opiera się głównie na tem, że pragnie uniknąć niepotrzebnych komentarzy swych wyjaśnień. Jeden z wyższych urzędników oświadczył, że jeśli rząd istotnie obawia się jakichś zakłóceń, to żaden urzędnik stanu nie zechce dać żadnych wyjaśnień, lecz powie, że wszystkie dotyczące pogłoski są fałszywe. W miarodawczych kołach waszyngtońskich oświadcza, że Japonia nie wniosła żadnych skarg, że niema obawy żadnych zakłóceń, ani też niebezpieczeństwa wojny.

San Francisco, 13 czerwca. Z powodu doniesienia z Tokio, że wiadomość o napa-

dzie na ogrodnika japońskiego w Berkeley w Kalifornii, wywołała tam wzburzenie tutejsze Towarzystwo *Japanese Association of America* stwierdza, że był to wypadek zupełnie podrzędnej znaczenia, mianowicie wybryk chłopea.

Teheran, 13 czerwca. W walce, toczącej w ubiegłą sobotę, powstańcy mieli artylerję, wojska zaś rządowe nie posiadały dział. Dowódcą wojska rządowego Daud chan zwyciężył za pomocą ataku 2.000 jazdy. Książę Salared Danleh uciekł.

Położenie w Królestwie Polskim i w Rossyi.

Warszawa, 13 czerwca. (Tel. pryw.). W sobotę wyjechał — jak donoszą dzienniki — z Kijowa do Petersburga naczelnik kraju Suchomlinow z kilkoma urzędnikami wojskowymi. Jednocześnie wezwano do Petersburga gen.-gubernatora odeskiego i niektórych gubernatorów. Na wspólnej naradzie omówione będą środki walki z ruchami rolnymi. Do tej narady przywiązują tu wielkie znaczenie.

Warszawa, 13 czerwca. (Tel. pryw.). Z rozporządzenia gen. gubernatora delegowano dwóch urzędników celem zbadania, w jakim języku są prowadzone przez administratorów parafii w dyecyzji kujawsko-kaliskiej księgi stanu cywilnego.

Łódź, 13 czerwca. (Tel. pryw.). Onegdaj odbyła się narada delegatów majstrów i robotników fabryk Poznańskiego z udziałem około 100 osób w sprawie wystąpienia ogółu robotników z prośbą do zarządu o niezamykanie fabryk. Wybrano komisję z 12 osób dla przeprowadzenia pertraktacji z zarządem.

Łódź, 13 czerwca. (Tel. pr.) Według nadeszłej z Berlina depezy sądzić można, że projekt zamknięcia wszystkich sześciu fabryk związkowych nie dojdzie do skutku, ponieważ zarząd związku uważa sprawę terroru, stosowanego do dyrektorów fabryki Poznańskiego, za rzecz czysto wewnętrzną, dotyczącą jedynie zakładów Poznańskiego.

Łódź, 13 czerwca. (Tel. pryw.). Wczoraj rano na drodze do Strychowa znaleziono zwłoki znanego w Łodzi opryszka Ryszarda Grtina ze śladami czterech strzałów rewolwerowych.

Łódź, 13 czerwca. Narodowy Związek robotniczy ogłosił odezwę, w której występuje przeciw terrorowi i wzywa robotników do zwalczania anarchii w fabrykach, do nie dopuszczania do agitacji socjalistycznej, szanowania zarządów fabrycznych i wstrzymania się od wszelkich wystąpień przeciw jednostkom.

Kijów, 13 czerwca. (Tel. pryw.). W Hładysławie, w pow. kaniowskim, spaliły się skutkiem podpalenia budynki gospodarze, należące do dóbr koronnych, narzędzia rolnicze i 17 wołów.

Żyrardów, 13 czerwca. (Tel. pr.) Wczoraj o 8 rano znaleziono obraz Świętej Rodziny, zrabowany z kościoła w Miedniewicach. Szukając wskazówek, jakie dało znalezienie srebrnej zastawy, porzuconej przez złoczyńców w polu, natrafiono na sam obraz, oczywiście zupełnie ogołocony zarówno z oprawy złotej, jak i z czterech koron złotych, wysadzanych brylantami i drogimi kamieniami.

Petersburg, 13 czerwca. Według informacji dobrze poinformowanych kół obawy, jakie niedawno wyrażano w prasie rossyjskiej i zagranicznej, że mianowicie Japonia, niezadowolona traktatem portsmouthskim zamierza na nowo zaatakować Rosyję, usunęło zawarcie traktatu francusko-japońskiego. Japonia nie ograniczyła się do wyrównania rozmaitych kwestyj, będących w związku z wojną, przez zawarcie szeregu umów z Rosyją, które łączą się w jedno ogólne porozumienie polityczne, lecz uważała jeszcze za rzecz konieczną zawrzeć traktat także i z Francją, sprzymierzeńcem Rossyi, i zobowiązała się w nim do popierania praw i interesów Francji na Dalekim Wschodzie. Rosyja, posiadająca na kontynencie azjatyckim żywotne interesy, musi z radością powitać takie porozumienie, gdyż dowodzi ono, że Japonia nie żywi zamiarów agresywnych i daje zarazem rękojmię utrzymania *status quo* na Dalekim Wschodzie.

Petersburg, 13 czerwca. Wydane dziś rozporządzenie komendanta miasta Petersburga przypomina, że tylko takie strejki uchodzą za uprawnione, które mają charakter ekonomiczny, natomiast strejki wywołane i podtrzymywane przez gwałty, pogroźki i bojkoty ze strony jednostek, grup lub zjednoczeń przemysłowych, uważane są za czyny karygodne, a sprawy ich będą w drodze administracyjnej karani grzywną do 3000 rubli lub więzieniem do 3 miesięcy. Stowarzyszenia przemysłowe, które w tej mierze zawniają, będą rozwiązane.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowicki.

Przyjmuje się także nadsyłanie pisemne.

Takie nadsyłanie (które podpadają obecnie stemplowi na 100 h. od arkusza) muszą jednak być zaopatrzone w wadyum, muszą wyrażać ofiarowaną kwotę czynszu dzierżawnego tak liczbami jakoteż słowami i nie mogą zawierać żadnego zastrzeżenia, któreby z postanowieniami niniejszego ogłoszenia i z innymi warunkami dzierżawnymi nie było zgodne. Pisemne oferty należy wnieść opieczętowane przed licytacją do naczelnika e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze do godziny 10 rano dnia 18 czerwca 1907, a skoro ustna licytacja się ukończy, zostaną oferty te otwarte i ogłoszone. Skoro się otwieranie pisemnych ofert — przyczem ofereńcy mogą być obecni — rozpocznie, nie będą żadne późniejsze pisemne lub ustne nadsyłanie więcej przyjmowane.

Z chwilą rozpoczęcia ustnej licytacji pisemne oferty nie będą już więcej dopuszczane. Otwarcie pisemnych ofert odbędzie się dnia 18 czerwca 1907 o godz. 12 w południe.

Inne warunki licytacyjne można przeglądać w e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze, tudzież w komisaryacie (nadzorze) straży skarbowej w zwykłych godzinach urzędowych przed licytacją.

Przy licytacji będą one mającym chęć dzierżawienia odczytane.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Sambor, dnia 10 czerwca 1907.

L. cz. E. 20/7 (5) (4732 2-3)

Na żądanie Juliusza Kapralika, kupca we Lwowie, odbędzie się dnia 15 lipca 1907 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 48 licytacja majątności Helenówka whl. 456 księgi gruntowej dla większych posiadłości wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza martwego i żywego, tudzież zasiewów.

Nieruchomość wystawiona na licytację, oceniono na 138.790 kor., a przynależności zaś na 7860 kor.

Najniższa cena wynosi 97.766 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 66.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 6 czerwca 1907.

(4723 2-3)

Sądowa Hala aukcyjna we Lwowie, ul. Jagiellońska 1. 15.

Godziny urzędowa (tylko w dnie powszednie) przed południem od 8 do 12, po południu od 2 do 6, — w sobotę po południu od 3 do 8.

Licytacje:

Poniedziałek 17 czerwca 1907 od 10 do 12 godz.: towary korzenne, wina, wódki, przybory zegarmistrzowskie, meble i części składowe do maszyn.

Wtorek 18 czerwca 1907 od 10 do 12 godz.: meble, pianino i fortepian.

Sroda 19 czerwca 1907 od 10 do 12 godz.: meble, fortepian, obrazy, dywany i kosztowności.

Czwartek 20 czerwca 1907 od 10 do 12 godz.: meble, fortepian, futro, gramophon, pianino i towary norymberskie.

Piątek 21 czerwca 1907 od 10 do 12 godziny: meble, rower, maszyny do szycia, kapelusze i towary żelazne.

Sobota 22 czerwca 1907 od 4 do 8 godziny: meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacją w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 10 czerwca 1907.

L. cz. E. 846/7 (4) (4752)

Na żądanie Mojżesza Hirta zastąpionego przez p. dra Michała Schwarza, adwokata w Przemyślu odbędzie się dnia 5 lipca 1907 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29 licytacja realności whl. 994 ks. gr. gm. kat. Jarosław

objętej, składającej się z pb. 171 i pgr. 71 obszaru 3 ar. 96 m. 2, na których stoi dom parterowy czynszowy murowany, wychodek murowany i komórki budowane wraz z przynależnościami, składającymi się z beczek i osęków.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 6656 kor., przynależności zaś na 32 hal.

Najniższa cena wynosi 3344 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Jarosław, dnia 30 maja 1907.

L. cz. E. 259/7 (4) (4757)

Dnia 11 lipca 1907 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 odbędzie się licytacja realności lwh. 1648 gminy Żółtańce, stanowiącej dom mieszkalny parterowy z zabudowaniami gospodarczymi i młyn jednopiętrowy motorowy wraz z przynależnościami, składającymi się z maszyny młyńskiej o sile 18 koni, czterech młyńskich kamieni, transmisji i innych młyńskich urządzeń.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest ocenioną na 12.000 kor., przynależności zaś na 20.500 kor.

Najniższa cena wynosi 16.583 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. sąd powiatowy, Oddział I.

Kulików, dnia 8 maja 1907.

L. cz. E. 214/7 (4) (4754)

Na żądanie Abrahama Pfeffera w Chorostkowie odbędzie się dnia 11 lipca 1907 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. 11 licytacja 1/3 części realności whl. 651 gm. Chorostków, składającej się z budynków gospodarczych jako to: domu, szopy i stajni ponadto z parceli ogrodowej i gruntowej orną rolę stanowiącej.

Część nieruchomości wystawiona na licytację, jest ocenioną na 1146 kor. 66 hal. Najniższa cena wynosi 764 kor. 44 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, dnia 10 kwietnia 1907.

L. cz. E. 1484/7 (9) (4741)

Na żądanie Eisiga Scheyringa w Kołomyi odbędzie się dnia 5 lipca 1907 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 28 w Kołomyi licytacja realności obj. whl. 372 ks. gr. dla I. dz. m. Kołomyi, składającej się z domu mieszkalnego, komórki i parceli budowlanej o powierzchni 140 m. 2 przy ul. Szpitalnej wraz

z przynależnościami, składającymi się z kilku sztuk drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 3466 kor., przynależności zaś na 36 kor.

Najniższa cena wynosi 1751 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kołomyja, dnia 28 maja 1907.

L. cz. E. X. 3802/6 (4745)

Na żądanie adwokata dr. Salamona Blaustejna odbędzie się dnia 9 lipca 1907 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17 licytacja 1) realności whl. 1041 Stanisławów, obejmującej parc. bud. 860 wraz z domem N. d. 133', przy ulicy Sobieskiego i pgr. 763 i 764 ogrody łącznie powierzchni 943 m. 2, ocenionej na 8325 kor. 36 hal. 2) realności whl. 1042 Stanisławów, obejmującej parc. bud. 859 wraz z domem Nd. 13134 przy ulicy Sobieskiego i pgr. 762 ogród, łącznej powierzchni 996 m. 2, ocenionej na 14.901 kor. 10 hal.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi ad 1) 4163 kor. ad 2) 7456 kor.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.

Stanisławów, dnia 16 maja 1907.

L. cz. E. 1011/7 (4) (4748)

Na żądanie Jana Ryniewiczza, kupca w Tarnopolu, odbędzie się dnia 21 czerwca 1907 o godzinie 0 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27 w Tarnopolu licytacja:

1. realności objętej whl. 740 ks. gr. gm. katastr. Tarnopol, składającej się z pbud. I. 2112 i 2113 z dwoma domami i przybudawkami pod lsp. 1946/a i 1946/b;

2. realności objętej whl. 741 ks. grunt. dla tej samej gminy, składającej się z pbud. I. 2115/1 i 2115/2, tudzież grunt II. 127 i 128 z dwoma domami pod lsp. 1026/a) i 1026 b) i budynkami gospodarczymi.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione ad 1) na 19.836 kor. 35 hal., ad 2) na 13.798 kor., 2 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1) 9918 kor. 18 hal., ad 2) 6899 kor. 1 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź

obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 30 kwietnia 1907.

L. cz. E. 1416/6 (11) (4746)

Dnia 16 lipca 1907 o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 36, odbędzie się licytacja realności lwh. 622 ks. gr. Stryj położonej przy ulicy Cieżarowej, składającej się z jednopiętrowego domu murowanego, tudzież domu parterowego drewnianego.

Wartość szacunkowa wynosi 16.690 kor. Najniższa oferta, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 8345 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tutejszym sądzie w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 31 maja 1907

L. cz. E 5/7 (4747)

Na żądanie Józefa Morkesa i Etli z Halterów Morkesowej odbędzie się dnia 28 czerwca 1907 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27 w Tarnopolu celem zniesienia współwłasności licytacja realności pod lsp. 228 objętej, whl. 505 ks. gr. dla gminy kat. Tarnopol, obejmującej dom parterowy z placem budowlanym.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 2742 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Właścicielom zabezpieczonym na sprzedaż się mającej realności pozostaje ich prawo zastawu bez względu na ceny sprzedaży zastrzeżone.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 28 maja 1907.

L. cz. E. 1777/7 (6) (4749)

Na żądanie Moseasa Brum, kupca w Tarnopolu, odbędzie się dnia 26 czerwca 1907 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27 w Tarnopolu, licytacja ciała hip. lwh. 165 ks. gm. Romanówka obejmującego pgr. I. 810/1 (rola.)

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest ocenioną na 400 kor.

Najniższa cena wynosi 266 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 21 maja 1907.

Upadłości.

G. Zl. S. 9/7 u. S. 10/7 (1) (4673 2—3)
Concurs edict.

Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol hat die Eröffnung des Concurses über das Vermögen der nichtprotocollierten Gesellschaft Saul Grossmann und Samuel Podhorzer Fäbel und Manufacturwaarenhändler in Tarnopol.

Der k. k. Landes-Gerichtsrath Teodor Eichel wird zum Concursscommissär, Herr Dr. Wladimir Zarzycki, Adv. in Tarnopol zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 19 Juni 1907, Nachmittags 4 Uhr, bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 22, anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubigerausschuss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 10 August 1907 bei diesem Gerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 31 August 1907 Vormittags 10-30 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen.

Gläubiger, welche die Anmeldefrist versäumen, haben die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl den einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Vertheilungsentwurfes bereits stattgehabten Vertheilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Masseverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die Liquidierungstagsatzung wird zugleich als Vergleichstagsatzung bestimmt.

Die Verhandlung über die Concurs der einzelnen Gesellschaften wird abgesondert geführt werden.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Lemberger Zeitung“ erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Tarnopol oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfange der Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Concurscommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werden würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.
Tarnopol, am 6 Juni 1907.

L. cz. S. 1/7 (31) (4737)

W sprawie konkursowej kupieckiego Banku handlowego i przemysłowego w Zablottowie odracza się termin do likwidacji wierzytelności konkursowych na dzień 4 lipca 1907 w tutejszym sądzie obwodowym biuro Nr. 74, albowiem dotąd księgi handlowe upadłego Towarzystwa nie zostały przez zwane badane, w skutek czego brakuje podstawy do ustalenia należności i pierwszeństwa zgłoszonych wierzytelności konkursowych.

Kołomyja, dnia 21 maja 1907.

L. cz. S. S. 2/7 (68) (4740)

W konkursie Racheli Katz, protokolowanej kupcowej w Tarnopolu, celem likwidacji i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 20 czerwca 1907 wyznacza się audyencyę na dzień 26 czerwca 1907 o godzinie 4 po południu w e. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu w biurze Nr. 23.

Tarnopol, dnia 12 maja 1907.

Komisarz konkursowy.

Konkurs.

L. cz. L. W. 51189/07. (4593 3—3)
Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego stypendium w rocznej kwocie 300 koron, ewentualnie także dalszych niższych stypendyów z fundacji Karola i Reginy Lipińskiego ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya te mogą otrzymać tylko młodzieńcy przynależni do jednej z miejscowości Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, albo też w obrębie tego kraju urodzeni, a kształcący się w grze na skrzypcach z bardzo dobrym

postępem w konserwatorium gal. Towarzystwa muzycznego we Lwowie.

Pobór stypendyum trwa aż do prawidłowego ukończenia nauki gry na skrzypcach w rzezonem konserwatorium, jeżeli stypendysta bez przerwy wykazuje dobre obyczaje i należyty postęp. Stypendyści winni przy przy produkcji egzaminowanych odegrać przynajmniej jeden utwór s. p. Karola Lipińskiego. Niedopełnienie tego obowiązku pociąga za sobą utratę stypendyum.

Prawo nadawania stypendyów z niniejszej fundacji służy Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie.

Podania, wystosowane do tegoż Wydziału krajowego, należy wnosić na ręce Dyrekcji galic. Towarzystwa muzycznego we Lwowie najpóźniej do dnia 30 czerwca r. b. i załączyć do nich 1) metrykę urodzenia, 2) świadectwo ubóstwa, 3) dowody dotychczasowego postępu w nauce gry na skrzypcach, a wreszcie, jeżeli kandydat urodził się poza obrębem Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, 4) certyfikat przynależności kandydata do jednej z miejscowości tego kraju.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

We Lwowie, dnia 29 maja 1907.
Piotrowski.

L. Praes. 1415 4/7 (4674 3—3)

Konkurs.

Przy e. k. sądzie obwodowym w Wadowicach opróżniona została posada dozorcę więzińno ze systemizowanymi poborami i umundurowaniem.

Podania o tę posadę dla kandydatów wojskowych w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 L. 98 Dz. p. zastrzeżoną wniesić należy włącznie do 5 lipca 1907 do Prezydium sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydium sądu obwodowego
Wadowice, dnia 7 czerwca 1907.

L. 248 (4619 3—3)

Konkurs.

W Akademii rolniczej w Dublanach będzie opróżnionych na rok szkolny 1907/8 pięć miejsc funduszowych zupełnie wolnych od wszelkich opłat.

Miejsca te nadaje Wydział krajowy uczniom niezamożnym, pilnym, dobrze się prowadzącym i posiadającym warunki przyjęcia.

Podania na konkurs, który zostanie zamknięty z dniem 8 lipca b. r. należy wnosić do Dyrekcji Akademii rolniczej w Dublanach z dołączeniem metryki chrztu, świadectwa moralności wystawionego przez władzę miejscową za czas od opuszczenia szkoły i świadectwa ubóstwa.

Dyrekcja Akademii rolniczej.
Dublany, dnia 6 czerwca 1907.

L.W. 50.436/07 (4773)

Obwieszczenie.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskim, jako zarządca fundacji s. p. Wincentego Łozia Ponińskiego dla czeladników rzemieślniczych, rozpisuje niniejszym w myśl statutów fundacji konkurs do losowania czterech premii. Według ostatniej woli fundatora odsetki od kapitału fundacyjnego mają być podzielone na cztery nierówne premie i przypaść tym czeladnikom rzemieślniczym, którzy je wyciągną z kolei przy losowaniu.

Tegoroczne losowanie odbędzie się dnia 19 lipca 1907, przy którym wygrane będą następujące kwoty:

I. premium 1.530 kor., II. premium 1.275 kor., III. 1.020 kor., IV. 765 kor.

Według statutów fundacji przypuszczeni będą do ciągnięcia losów tylko ci czeladnicy, którzy:

a) w Królestwie Galicyi i Lodomeryi lub w Wielkim Księstwie Krakowskim są urodzeni i tamże przynależni;

b) wyznają religię katolicką, rzymsko-greckiego lub ormiańskiego obrządku;

c) wyczyli się według istniejących przepisów rzemieślniczych jakiego rzemiosła i mają uzdolnienie i prawną kwalifikację do samodzielnego wykonywania onegoż, dla ubóstwa jednakże nie są w stanie wykonywać swego rzemiosła samoistnie;

d) wykażą moralne zachowanie się świadectwem wydanym przez właściwy urząd parafialny, a zatwierdzonym we Lwowie i w Krakowie przez e. k. Dyrekcję policji, w innych zaś miejscowościach przez właściwego e. k. Starostę powiatowego.

Kto przy dawniejszych losowaniach uzyskał premium, ten od udziału w losowaniu jest wykluczony. Również wykluczeni są od korzystania z dobrodziejstw tej fundacji i nie mogą być przypuszczeni do losowania ci pomocnicy przemysłowi (czeladnicy), którzy zajęci są w przemyśle nie podpadającym pod pojęcie rękodziela czyli rzemiosła, lub

w takim przemyśle, choćby nawet rękodzielnym, którego samoistne wykonywanie nie wymaga założenia i utrzymywania własnej osobnej pracowni rzemieślniczej czyli warsztatu, jak n. p. murarze, kominarze, drukarze i t. d.

Czeladnicy, którzy chcą wziąć udział w losowaniu, mają najpóźniej czternaście (14) dni przed losowaniem, t. j. włącznie do dnia 5 lipca b. r. godziny drugiej po południu wnieść odnośne prośby do Wydziału krajowego we Lwowie z dołączeniem dowodów, iż posiadają warunki wyżej oznaczone, a więc z dołączeniem:

1. metryki chrztu; dowodu przynależności do jednej z gmin w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim; 3. przepisane § 14 noweli do ustawy przemysłowej z 15 marca 1883 (Dz. p. p. Nr. 3) świadectwa nauki i świadectwa pracy; 4. świadectwa ubóstwa i świadectwa moralności, stwierdzonych w sposób powyżej ad a) określony.

Tylko w razie niemożności przedłożenia wymaganego ad 3. oryginalnego świadectwa uzdolnienia, prawną kwalifikacją czeladnika może być udowodniona świadectwem podpisanem przez pracodawcę i przełożonego stowarzyszenia przemysłowego stwierdzającego wyraźnie, że według okazanego lub przechowanego u pracodawcy oryginalnego świadectwa nauki, ubiegający się o przypuszczenie do udziału w losowaniu został dnia . . . miesiąca . . . i roku . . . wyzwoleń na czeladnika . . . i że według okazanych świadectw pracował jako czeladnik u majstrów . . . przez czas . . . lat . . . i miesięcy . . . a obecnie pracuje u podpisanego majstra.

Wydział krajowy zwraca uwagę, że według uchwały komisji powołanej do przeprowadzenia losowania, świadectwa uzdolnienia wypełniane na używanych w dawniejszych latach drukach, nie będą stanowiły dowodu uzdolnienia i prawnej kwalifikacji do samoistnego wykonywania rzemiosła.

Według uchwały Komisji czeladnicy rzemieślnicy, pracujący w warsztatach kolejowych, przedkładając mają oryginalne świadectwo uzdolnienia, a w razie niemożności przedłożenia takiego świadectwa dotychczas przedkładane poświadczenia nauki i pracy stwierdzone być mają przez przełożonego odnośnego stowarzyszenia przemysłowego.

Również ci czeladnicy rzemieślnicy, którzy nie udowodnią swej przynależności do jednej z gmin w kraju, nie będą mogli być dopuszczeni do udziału w losowaniu.

Prośby, które nadejdą do protokołu Wydziału krajowego po terminie wyżej oznaczonym, nie będą uwzględnione.

O przypuszczeniu do udziału w losowaniu rozstrzygać będzie Komisja złożona w myśl postanowień statutu fundacyjnego, która także przeprowadzi losowanie.

Kandydatom do losowania dopuszczonym, wydane zostaną karty legitymacyjne, podpisane przez dwóch członków komisji, zawierające numer porządkowy wykazu losowania, imię i nazwisko kandydata, jakoteż dzień odbyć się mającego losowania.

Czeladnicy zamieszkałi we Lwowie winni zgłosić się po swoją kartę legitymacyjną osobiście w tutejszym Magistracie i udzielić urzędnikowi rozdającemu te karty wyjaśnień potrzebnych celem sprawdzenia tożsamości osoby, czeladnicy zaś zamieszkałi po za Lwówem mają w podaniu wymienić osobę we Lwowie zamieszkałą, która ich zastąpi przy odbiorze karty legitymacyjnej i przy losowaniu. Karty legitymacyjne rozdane zostaną w tutejszym Magistracie w dniach 14, 15, 16 i 17 lipca b. r., ostatniego dnia tylko do południa, a to w godzinach i w porządku, jaki Magistrat oznaczy i oznajmi.

Kto w terminie oznaczonym nie odbierze karty legitymacyjnej, nie będzie tego roku przypuszczonym do losowania.

W dniu losowania, t. j. 19 lipca b. r. odbędzie się w lwowskiej katedrze obrządku łacińskiego nabożeństwo za duszę fundatora, na którym wszyscy do losowania przypuszczeni mają być obecni. Po nabożeństwie odbędzie się losowanie w lokalu zgromadzenia lwowskiego stowarzyszenia czeladzi katolickiej „Skała“, do którego wstęp dozwolony będzie tylko za okazaniem karty legitymacyjnej. Wygrywający premie zostaną w swoim czasie urzędowym pismem Wydziału krajowego zawiadomieni o warunkach i sposobie wypłacenia wygranych premii.

Według ostatniej woli fundatora wygrywający są obowiązani modlić się za jego duszę a w rocznicę śmierci jego, t. j. 24 marca każdego roku być na nabożeństwie żałobnym.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.
We Lwowie, dnia 24 maja 1907.

L. 2113 (4774)

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej Złoczowskiej rozpisuje niniejszym konkurs na posadę in-

żyniera powiatowego, do której to posady przywiązana jest roczna płaca 3.000 kor., dodatek czynnej służby 400 kor. i prawo do trzech pięciolatek po 15% od stałej płacy, tudzież prawo do emerytury według statutu organizacyjnego dla urzędników Rady powiatowej Złoczowskiej.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę, winni wykazać się:

1. że nie przekroczyli 40 lat życia,
2. że ukończyli studia techniczne na Wydziale inżynieryi i mają dwa egzamina państwowe,
3. że posiadają przynajmniej dwuletnią praktykę przy budowie dróg i mostów,
4. że posiadają dokładną znajomość języka polskiego w mowie i piśmie,
5. nadto dołączyć winni do podania opis dotychczasowego życia i świadectwo zdrowia.

Posada ta nadana zostanie prowizorycznie poczem nastąpić może stabilizacja, stosownie do uznania Rady powiatowej.

Praktyka prywatna może być dozwoloną tylko za osobnym zezwoleniem Wydziału powiatowego.

Podania należyce udokumentowane, wnosić należy do Wydziału powiatowego w Złoczowie najdalej do 30 czerwca 1907.

Wydział powiatowy.

Złoczów, dnia 5 czerwca 1907.

Gnoiński m. p.

L. 76421/II. (4800 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedytorki przy e. k. urzędzie pocztowym w Wodnikach z poborami 3 klasy 1 stopnia i ryczałtem 362 kor. rocznie na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 23 czerwca b. r. do e. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 10 czerwca 1907.

L. 378. (4772 1—3)

Konkurs.

C. k. Izba notaryalna w Krakowie rozpisuje niniejszym konkurs na opróżnioną posadę e. k. notaryusza w Wieliczce, ewentualnie inną w okręgu tejże Izby przez przeniesienie opróżnić się mogącą.

Termin do wnoszenia podań kompetencyjnych zakreśla się po dzień 15 lipca roku 1907.

C. k. Izba notaryalna.

Kraków, dnia 8 czerwca 1907.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. St. 2367/6 (2) (4675 3—3)

Ogłoszenie.

Mikołaj Demkowicz syn Jana i Marceli rodem z Łopatyna i tam zamieszkały, zarobnik, zasądzony został zaocznym wyrokiem e. k. sądu obwodowego w Złoczowie z 22 listopada 1906 Vr. 846/6 (14) za zbrodnie kradzieży żyta wartości wyżej 50 koron na 6 miesięcy cięższego zastrzonego więzienia, poczem zbiegł przed doręczeniem mu wyroku.

Złoczów, dnia 30 kwietnia 1907.

C. k. Prokurator Państwa.

Młynarski m. p.

L. cz. Nc. V. 555/7 (1) (4678 3—3)

Edykt.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Emanuela Herziga ze Sanoka ustanawia się w sprawie skarbowych opłat w celu doręczenia mu nakazów zapłaty kuratora w obocie Józefa Dziurę e. k. adj. kancelar. Dyrekcji okręgu skarbowego w Sanoku a doręczając mu odnośne nakazy zapłaty wzywa się zarazem kuranda, by albo pełnomocnika sobie ustanowił, albo sam swoich praw bronił, gdyż inaczej kurator go zastępywać będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Sanok, dnia 28 kwietnia 1907.

L. cz. Cw. 317/7 (1) (4636)

Edykt.

Przeciw Janowi i Maryi Królom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do e. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Towarzystwo zaliczkowe w Nowym Targu pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy 3000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty dnia 3 maja 1907 Cw. 317/7 (1).

Celem strzeżenia praw Jana i Maryi Królów ustanawia się pana dr. Jana Sterkowicza adwokata w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana i Maryę Królów w rzezonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Nowy Sącz, dnia 3 maja 1907.

E D Y K T.

W depozycie c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu przechowane są od lat przeszło 30 następujące masy:

L. poz.	Art. dz.	Data wejścia	Nazwisko składającego	Cel, na który depozyt złożono	Kwota w walucie bankowej	
					kor.	hal.
1	50	1 lutego 1864	Mazur Hryń	poręczne na dzierżawę łąki w c. k. okręgu gospod. Drohobycz od 1864 do 1870	6	—
2	142	11 lipca 1865	Gmina miasta Drohobycza	datek do naprawy mostu na drodze w Dereżycach	12	88
3	202	31 października 1865	Maciulski Józef b. c. k. zarządca dóbr	odsetki z kaucyi służbowej	67	20
4	212	16 grudnia 1866	Schubert Józef	kaucya z przedsiębiorstwa eksploatacji oleju skalnego od r. 1863 do 1870	137	—
5	2	8 października 1868	Diestler Salomon	depozyt do ostemplowania protokołu zakupu drzewa w Repechowiu i Korolowie w r. 1868	26	—
6	34	15 lipca 1869	Maciulski Józef b. c. k. zarządca dóbr	wierzytelność tegoż	30	33
7	37	15 kwietnia 1872	Hołdan Maciej	poręczne na dzierżawę łąki niegdyś deputatu leśniczego w Truskawcu z r. 1872/1875 reszta	1	18
8	13	26 lutego 1874	Lewicki Paweł	poręczne z powodu zakupu buduleca w Nahujowicach w lesie górno kameralnym	4	—
9	23	23 kwietnia 1874	Gedliczka Rozalia	poręczne z powodu najmu mieszkania kontrolora salinarnego z ogrodem w Medryczu od r. 1864/1870	10	66
10	"	"	Mucha Stefan	poręczne na dzierżawę gruntów niegdyś deputatu nadleśniczego w Modryczu 872/875 reszta	—	42
11	25	30 kwietnia 1874	Zembrzycki Cyryl	poręczne na dzierżawę łąki „tłoka“ 1864/871	—	60
12	"	"	Maurer Mendel	poręczne na najem mieszkania niegdyś magazyniera salinarnego w Soleu 1864/865	2	60
13	"	"	Mojsej Iwan	poręczne na dzierżawę linii działowych „Matyszcz“ i „Matijowa“ w Stebniku 1865/867	—	60
14	"	"	Stawnik Bernard	poręczne na najem mieszkania niegdyś „Podzupka“ w Soleu 865/868	27	—
15	"	"	Benedikter Józef	kaucya na najem mieszkania niegdyś magazyniera salinarnego w Soleu 1866/1869	4	—
16	"	"	Czaderski Juliusz	wadyum na najem mieszkania niegdyś „Podzupka“ w Soleu 865/868	15	—
17	"	"	Dorosz Roman	depozyt na rzecz byłej drohobyckiej kasy sierocińskiej	156	—
18	26	"	Lutz Maciej	wadyum na zakupno starego materiału z zawalonej szopy w Ułyczem	20	—
19	"	"	Ulmer Maciej	wadyum na dzierżawę gruntu młyńskiego w Ułyczem 1870/872	2	—
20	"	"	Czawaga Paweł	kaucya na dzierżawę łąki „Krzywece“ 1871/874	5	2
21	"	"	Jaworski Jurko	kaucya na dzierżawę łąki niegdyś deputatu leśnego w Stanyli 1864/870	—	80
22	30	1 maja 1874	Kowal Andrusz	wadyum na dzierżawę polan leśnych „Polaszka“ i Hriszenka	2	—
23	32	5 maja 1874	Schreier	wadyum na trawozbiór w Karolowie i Zalesiu	2	—
24	39	17 maja 1874	Puzakowski Michał	wadyum na dzierżawę gruntu „Pod lasem lipa“ 1874/876	1	20
25	41	"	Stich Grzegorz	wadyum na dzierżawę gruntu na polance pod lasem „Skrzynny Potok“ 874/876	1	20
26	53	8 czerwca 1874	Knit Hnat	wadyum na dzierżawę gruntu niegdyś strażnika lasowego w Modryczu deputatu	1	20

Po myśli dekretu nadwornego z 30 października 1802 Nr. 822 Z. u. s. i. d. u. z 6 stycznia 1842 Nr. 587 Z. u. s. wzywa się uprawnionych do powyższych depozytów, ażeby prawa swoje w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i 30 dni zgłosili i wykazali, w przeciwnym bowiem razie depozyta te zostaną uznane za przepadłe na rzecz Skarbu Państwa.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 26 marca 1907.

L. cz. C. I. 172/7 (1) (4707 3—3)

E d y k t.

Przeciw Maryi Czuhaj, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Grzymałowie przez Maryę Ostapowicz z Toustego pozwu o własność pgr. 919/1 i nowo oznaczonych parcel gr. lk. 1863/3 i 2354/4 w Toustem położonych.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 28 czerwca 1907 o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Maryi Czuhaj

ustanawia się pana c. k. notar. Wojciecha Mayera w Grzymałowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryę Czuhaj w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Grzymałów, dnia 28 maja 1907.

L. cz. St. 3334/6 (3) (4676 3—3)

O g ł o s z e n i e.

Jan Siczewski syn Iwana i Maryi urodzony 29 maja 1883 w Hrycowoli zarobnik

w Smarzowie zasądzony został wyrokiem zaoznym c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z 8 marca 1906 Vr. 50/6 (14) za zbrodnię kradzieży gotówki w kwocie 39 kor. 58 hal. z zamkniętego sklepu w Smarzowie na trzy miesiące ciężkiego zastrzonego więzienia po czem zbiegł przed doręczeniem mu wyroku. Złoczów, dnia 30 kwietnia 1907.

C. k. Prokurator Państwa. Młynarski m. p.

L. 382 (4591 3—3)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. Izba Notaryalna w Krakowie wzywa niniejszem, po myśli § 29 ust. not. osoby interesowane, roszczące sobie pretensje do kaucyi urzędowej byłego c. k. notaryusza Wiktora Brzeskiego w Krakowie, a poprzednio w Kętach i w Podgórzu, z czasów jego urzędowania na wszystkich powyżej wymienionych posadach, oraz do jego sądownie ustanawianych zastępców na tychże posadach: aby te pretensje w przeciągu sześciu miesięcy, od dnia ostatniego zamieszczenia tego obwieszczenia, w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ licząc, tem pewniej do c. k. Izby Notaryalnej się zgłosiły; ile że po bezskutecznym upływie terminu określonego, bez względu na ich pretensje, kaucya tegoż notaryusza, od wezła kaucyjnego uwolniona i prawnemu właścicielowi wydana zostanie.

C. k. Izba Notaryalna. Kraków, dnia 3 czerwca 1907.

L. 70.355.

O b w i e s z c z e n i e.

Według obwieszczenia król. węg. Ministerstwa rolnictwa z 1. czerwca 1907 l. 43.661 wzbronione jest z powodu panującego pomoru świń wprowadzanie świń z powiatu politycznego Nadworna do Węgier.

Co się podaje do powszechnej wiadomości, wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 6. czerwca 1907 l. 20584/2900 w dalszym ciągu obwieszczenia z 10. maja 1907 l. 54461 (Gazeta Lwowska z 11. maja 1907 Nr. 107).

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 13 czerwca 1907.

L. cz. C. I. 189/7 (2) (4691 3—3)

E d y k t.

Przeciw Andrzejowi Gargol, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Skalacie przez Mikołaja Kwaśnicę pozwu o 200 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 27 czerwca 1907 o godzinie 8 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Ignacego Okońskiego w Faszczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Skalata, dnia 21 maja 1907.

L. cz. Cw. 375/7 (1) (4632)

E d y k t.

Przeciw Janowi i Maryi Królom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Powiatową Kasę oszczędności w Nowym Targu pozwu o wydanie nakazu zapłaty sumy 2000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty 17 maja 1907 Cw. 375/7 (1).

Celem strzeżenia praw Jana i Maryi Królów ustanawia się pana dr. Bernarda Silbermanna adwokata w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana i Maryę Królów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Nowy Sącz, dnia 17 maja 1907.

L. cz. C. II. 148/7 (1) (4776)

Przeciw Stefanowi i Filipowi Tryhukom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Budzanowie pozwu o zniesienie współwłasności realności objętej whl. 450 ks. gr. gm. Kobylówłoki.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 27 czerwca 1907 godzina 8 rano.

Celem strzeżenia praw Stefana i Filipa Tryhuków ustanawia się dr. Landesberga adwokata w Budzanowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuratorów na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Budzanów, dnia 14 maja 1907.

L. cz. Cw. 373/7 (1) (4631)

E d y k t.

Przeciw Janowi Królowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Powiatową Kasę oszczędności w Nowym Targu pozwu o wydanie nakazu zapłaty sumy 300 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty dnia 17 maja 1907 Cw. 373/7 (1).

Celem strzeżenia praw Jana Króla ustanawia się pana dr. Jakóba Deutelbauma adwokata w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Króla w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Nowy Sącz, dnia 17 maja 1907.

L. cz. Cw. 309/7 (1) (4648)

E d y k t.

Przeciw Janowi Królowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Szymona Kemplera z Nowego Targu pozwu o wydanie nakazu zabezpieczenia sumy 2100 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zabezpieczenia dnia 3 maja 1907 Cw. 309/7 (1).

Celem strzeżenia praw Jana Króla ustanawia się pana dr. Dawida adwokata w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Króla w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Nowy Sącz, dnia 3 maja 1907.

L. cz. C. III. 92/7 (1) (4750)

Przeciw Emilii Stopei i Hnatowi Hawrylczakowi z Regetowa wyżnego, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez nieletnich Dańka, Oleny, Maryny, Porfirogo, Zofii i Zachara Hawrylczaków z Regetowa wyżnego pozwu o ustalenie, że pozwanym nie przysługują żadne prawa do spadku po s. p. Bazylim Hawrylczaku zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 21 czerwca 1907 o godzinie 10 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanym Emilii Stopei i Hnata Hawrylczaka ustanawia się pana Mikołaja Pyrcza w Regietowie wyżnim kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuratorów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Gorlice, dnia 28 maja 1907.

L. cz. C. II. 104/7 (2) (4767)

E d y k t.

Przeciw Józefowi Łazarzowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyczynie przez Antoniego Pietrasa w Kielnarowej pozwu o 290 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na 19 czerwca 1907 o 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana Piotra Stachurskiego w Kielnarowej, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Tyczyn, dnia 28 maja 1907.

L. cz. Cw. 315/7 (1) (4639)

E d y k t.

Przeciw Janowi Królowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Towarzystwo rolniczo-zaliczkowe w Nowym Targu pozwu o wydanie nakazu zapłaty sumy 800 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty dnia 3 maja 1907 Cw. 315/7 (1).

Celem strzeżenia praw Jana Króla ustanawia się pana dr. Władysława Wędrychowskiego adwokata w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Króla w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Nowy Sącz, dnia 3 maja 1907.

L. cz. C. II. 260/7 (1) (4743)

E d y k t.

Przeciw Ewie Słysz, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sanoku przez Iwana Słysz syna Feska z Pielni pozwu o 400 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 3 września 1907 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw powyższej ustanawia się pana dr. Słacjękę adwokata w Sanoku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Ewę Słysz w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sanok, dnia 29 maja 1907.

L. cz. C. II. 123/7 (1) (4753)
E d y k t.

Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Wiktorji i Maryannie Brzuda, wniesiony został do tut. sądu przez Magdalenę Mićko pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. gm. kt. Zabrzydowice.

Na podstawie owego pozwu wyznaczono andyeneę do ustnej rozprawy na dzień 26 czerwca 1907, godzina 11 przed południem, oraz celem strzeżenia praw owych pozwanym ustanowiono pana Władysława Krawczyńskiego adwokata w Kalwaryi kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wiktorję i Maryannę Brzuda w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki się one w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy.
Kalwarya, dnia 23 maja 1907.

L. cz. Cw. 428/7 (1) (4736)
E d y k t.

Przeciw Uscherowi Kleinowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Jasle przez Naftalego Sommera pozew wekslowy o 494 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zabezpieczenia z dnia 31 maja 1907 Cw. 428/7 (1).

Celem strzeżenia praw Uschera Kleina ustanawia się pana dr. adw. Józefa Baranowskiego w Jasle kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pomienionego pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Jasło, dnia 31 maja 1907.

L. cz. C. III. 126/7 (1) (4793)
E d y k t.

Przeciw Michałowi Potasznik z Niemirowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Niemirowie przez Wasyla Potasznika z Niemirowa pozew o uznanie kontraktu darowizny z daty Niemirów 30 maja 1906 l. rep. 6394 za odwołany zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 19 czerwca 1907, 9 przed południem, w biurze Nr. 9.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana Jana Skorupskiego w Niemirowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Niemirów, dnia 4 czerwca 1907.

Ч. сн. С. X. 193/7 (2) (4742)
E d y k t.

Против Прокопови Семенов, котрого місце побути не є відоме, внесли Михайл Семенов и Мария Бердюк в ц. к. повітовим суді в Коломиї позов о признане и внесенє права власности реальности в. г. 191 гр. Толмачик.

На підставі позову визначено розправу ва день 20 юнія 1907 година 8 рано бюро 18.

Для стереженя прав установляе ся пана адв. дра Трильовского у Коломиї куратором.

Тойже куратор буде в згаданій справі на его небезпечність і кошта так: довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або виминить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ X.
Коломия, дня 27 мая 1907.

Amortyzacje.

L. cz. T. 38/7 (1) (4666 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Wojciecha Grzywacza i Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie wdraża się postępowanie, celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę Wojciecha Grzywacza zagubionej polisy L. 100.863, wystawionej przez Towarz. wzajem. ubezpieczeń w Krakowie 23 marca 1906 r. na imię Wojciecha Grzywacza, opiewającej na kapitał 2000 kor., płatny 1 maja 1931 r. do rąk zabezpieczonego, lub w razie wcześniejszej śmierci natychmiast do rąk okaziciela.

Posiadacza powyższej polisy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojimi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia ostatniego edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 23 maja 1907.

L. cz. Ne. 37/7 (1) (4551 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek p. Kazimierza Rosinkiewicza, c. k. sekretarza Szkoły politechnicznej we Lwowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego z daty Kraków 16 stycznia 1905 l. 1232 wystawionego przez Spółkę kredytową członków Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie na policę Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie Nr. 31.833, 63.237 i 63.247.

Posiadacza powyższego kwitu depozytowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojimi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 23 maja 1907.

L. cz. T. 38/7 (2) (4536 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek p. dra Stefana Frenkla, adwokata krajowego we Lwowie, jako kuratora niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców s. p. Jana Friedego, wdraża się postępowanie celem amortyzacji wnioskodawcy rzekomo zaginionej książeczki wkładowej Krajowego Towarzystwa zaliczkowego urzędników, stow. zarej. z ograniczoną poręką we Lwowie Nr. 232 na imię „Jan Friede“ wystawionej, wedle stanu z dnia 17 stycznia 1907 na kwotę 1014 kor. 12 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojimi prawami w ciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie uznana zostanie za nieistniejącą.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 7 maja 1907.

L. cz. Ne. II. 279/6 (2) (4711 3—3)

Na wniosek Gitli Feuerberg z Lastówek wdraża się postępowanie amortyzacyjne względem rzekomo zaginionej książeczki wkładowej Towarzystwa oszczędności i kredytu w Drohobyczu Nr. 9165 na kwotę 1038 kor. 36 hal. na imię Gitli Feuerberg opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się, aby swe prawa w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni wykazał, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu uznana zostanie za pozabawioną znaczenia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Podbuż, dnia 26 grudnia 1906.

L. cz. T. 3/7 (1) (4671 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Michała i Maryi małż. Zaradnych, rolników w Maksymowicach, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawców zagubionego blankietu wekslowego, a to: bez daty wystawienia i płatności, wypelnionego tylko co do sumy na kwotę 8000 kor., podpisanego przez Michała i Maryę Zaradnych jako akceptantów.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojimi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksle za nieistniejącą uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sanbor, dnia 25 lutego 1907.

L. cz. Ne. III. 125/7 (2) (4584 2—3)

Na wniosek Ludwika Dellera wdraża się postępowanie amortyzacyjne dwóch dokumentów, które wnioskodawcy dnia 13 maja 1907 miały zaginać, a to: jednego treści: „Sądowa Wisznia den 8 Maj 1907 Für 1670 Kronen. Am 23 Mai 1907 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre die Summe von Tausend sechshundert siebzehn Kronen den Werth und stellen ihm auf Rechnung ohne Bericht. Wawrzyniec Orfin m. p. Herrn Wawrzyniec Orfin Grundwirt in Stojanec.

Drugiego treści: den . . . Für 1500 Kronen . . . zahle . . . gegen diesen . . . Wechsel an die Ordre . . . die Summe von . . . den Werth . . . und stellen ihm auf Rechnung . . . Bericht. Piotr Buszczak m. p. Michał Paprocki m. p. Michał Markiewicz m. p.

Posiadacza powyższych dokumentów wzywa się, by w przeciągu roku, 6 tygodni

3 dni zgłosił swe prawo tychże, ileże po bezowocnem upływie tego czasokresu dokumenty te za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sądowa Wisznia, 14 maja 1907.

L. cz. T. 20/7 (3) (4588 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek p. Edmunda Padlewskiego we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących wnioskodawcy rzekomo zaginionych:

a) kuponu Nr. 31 na 40 kor. z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z dnia 1 lipca 1893 Nr. 2944 na 2000 opiewającego;

b) kuponu Nr. 31 na 40 kor. z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z dnia 1 lipca 1893 Nr. 2945 na 2000 kor. opiewającego;

c) kuponu Nr. 31 na 40 kor. z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z 1 lipca 1893 Nr. 2946 na 2000 kor. opiewającego, które to kupony płatne są w grudniu 1908;

d) kuponu Nr. 32 na 40 kor. z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z 1 lipca 1893 Nr. 2944 na 2000 kor. opiewającego;

e) kuponu Nr. 32 na 40 kor. z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z dnia 1 lipca 1893 Nr. 2945 na 2000 kor. opiewającego;

f) kuponu Nr. 32 na 40 koron z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z 1 lipca 1893 Nr. 2946 na 2000 kor. opiewającego, które płatne są w czerwcu 1909;

g) kupony Nr. 33 na 40 koron z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z 1 lipca 1893 Nr. 2944 na 2000 kor. opiewającego;

h) kuponu Nr. 33 na 40 kor. z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z 1 lipca 1893 Nr. 2945 na 2000 kor. opiewającego;

i) kuponu Nr. 33 na 40 kor. z listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego z 1 lipca 1893 Nr. 2946 na 2000 kor. opiewającego, które płatne są w grudniu 1909; i

k) wszystkich kuponów z balonem, z których pierwszy płatny jest 30 czerwca 1907, od 4½% listu zastawnego Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z dnia 1 lipca 1885 Ser. III. Nr. 871 na 500 zlr. w. a. opiewającego.

Posiadacza powyższych kuponów wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojimi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia ich płatności, w przeciwnym bowiem razie uznane zostaną za nieistniejące.

C. k. Sąd kraj. cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 8 maja 1907.

G. Zl. T. II. 5/7 (1) (4562 2—3)

Über Ansuchen des Spaar und Creditvereines für Industrie, Gewerbe und Landwirtschaft reg. Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Mielnica de praes 11 Mai 1907 wird das Amortisirungsverfahren das der Gesuchstellerin angeblich in Verlust geratenen von den Bezogenen Ignatz Piltoz und Stanislaus Holyński in Mielnica akceptierten sechs Monaten a dato zahlbaren über 219 Kr. 80 H. an ihre eigene Ordre von der Bittstellerin ausgestellten Wechsels de dato Mielnica den 11 Juli 1905 eingeleitet.

K. k. Kreis-Gericht, Abtheilung II.
Tarnopol, am 12 Mai 1907.

Spadki.

L. cz. A. 222/7 (3) (4566 3—3)

E d y k t.
C. k. Sąd powiatowy w Rzeszowie zawiadamia, że w dniu 7 kwietnia 1907 w Kulparkowie zmarła Gitla Weinstein vel Weinsteiner bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuza prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego dr. Krogulski adw. w Rzeszowie kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyją, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rzeszów, dnia 24 maja 1907.

L. cz. A. VI. 221/06 (11) (4580 3—3)

E d y k t.
C. k. sąd powiatowy w Podhajcach podaje do wiadomości sądu, że w Szwejkwowie dnia 15 kwietnia 1906 umarł Stefan Żukiewicz z pozostawieniem ustnego rozporządzenia ostatniej woli, którem gotówką 260 kor. zapisał.

Gdy dziedzice są niewiadomi, przeto wzywa się ich, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu o swych prawach sądowi wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenie do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie zakreślonego czasokresu zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykażą tytuł dziedziczenia oraz wniosą oświadczenie i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznany spadek, dla którego ustanawia się kuratorem p. adw. dra Schwagera w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Podhajce, dnia 9 października 1906.

Kuratele.

L. cz. P. 53/5 (26) (4624 3—3)

E d y k t.
Umysłowo chorym uznano Józefa Jan-kowskiego we Lwowie.
Kuratorem ustanowiono adw. dr. Edmunda Kamińskiego we Lwowie.
C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział VII.
Lwów, dnia 24 maja 1907.

L. cz. L. 7/7 (7) P. 117/7 (1) (4615 3—3)

E d y k t.
Za marnotrawcę uznano Jakóba Chmurę w Starym Sączu.
Kuratorem jego ustanowiono Stanisława Majewskiego w Starym Sączu.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Stary Sącz, dnia 5 czerwca 1907.

L. cz. 6/7 (4) (4688 3—3)

Annę Pałahicką Iwana z Czortowca uznano umysłowo chorą.
Kuratorem ustanowiono Michała Pałahickiego z Czortowca.
C. k. Sąd powiatowy.
Obertyn, 6 kwietnia 1907.

L. cz. L. 12/7 (6) (4719 3—3)

E d y k t.
Nad Antonim Dżurgotem z Chlebczyzna polnego urodzonym w Tyśmienicy dnia 31 marca 1883 przedłużono władzę ojcowską na czas nieograniczony.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 5 kwietnia 1907.

L. cz. P. 264/6 (8) (4717 3—3)

E d y k t.
Paraska z Feńków Krutofist z Rożnowa została uznana marnotrawczynią.
Kuratorem jej ustanowiono Nykołaja Stefiuka Tanasyja z Rożnowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 12 grudnia 1906.

L. cz. P. 425/1 (16) (4715 3—3)

E d y k t.
Nad nieletnią Warwarą Stefink z Rożnowa urodzoną tamże dnia 15 grudnia 1882 przedłuża się władzę opiekuńczą na czas nieograniczony.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 23 grudnia 1906.

L. cz. P. 61/7 (6) (4714 3—3)

E d y k t.
Onufry Knysz Jakowa z Nowosielicy uznanym został głuchoniemym.
Kuratorem jego ustanowiono Nykołaja Chałamandro Jakowa z Nowosielicy.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 16 marca 1907.

L. cz. P. 263/6 (6) (4716 3—3)

E d y k t.
Za chorą na umyśle uznano Rozalię Słoniowską w Zabłotowie.
Kuratorem jej ustanowiono Kazimierza Słoniowskiego, kuśnierza w Zabłotowie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 12 grudnia 1906.

L. cz. P. 62/7 (7) (4718 3—3)

E d y k t.
Za marnotrawcę uznano Hacha Czurko Wasyla z Rożnowa.
Kuratorem jego ustanowiono Iwana Watanianka Fedora z Rożnowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 17 marca 1907.

L. cz. L. I. 5/7 (10) (4710 3-3)
 Wiktora Awedyka zaprzysiężonego adwokata z Kijowa, uznano za umyślowo chorego.
 Kuratorem jego ustanowiono tymczasowo dr. Maryana Górnickiego kandydata adwokackiego we Lwowie.
 Kuratela ta jest tylko tymczasowym zarządzeniem, które tak długo będzie miało znaczenie dopóki właściwa władza zagraniczna innego zarządzenia nie wyda.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
 Towy Targ, dnia 24 maja 1907.

Firmy.

L. cz. Firm. 137/7 Rg. A. 16 (4664 2-3)
 Wpis do rejestru handlowego Odd. A.
 Do rejestru Odd. A. należy wciągnąć co następuje:
 Siedziba firmy: Nowy Sącz.
 Brzmienie firmy: Maschler & Schiff
 biuro sprzedaży naczyń emaliowanego, tudzież towarów żelaznych i blaszanych.
 Przedmiot przedsiębiorstwa: zakupno, odsprzedaż i wysyłka naczyń emaliowanego, tudzież materiałów i wyrobów żelaznych i blaszanych en gross.
 Forma spółki: jawna spółka handlowa.
 Spółnicy osobiście odpowiedzialni: Samuel Maschler, kupiec w Nowym Sączu, Jeti Schiffowa, kupecowa w Bochni i Eliaz Schiff, kupiec w Niepołomicach.
 Do zastępstwa firmy: jest uprawnionym tylko Samuel Maschler.
 Podpis firmy: pod stampilą firmy podpis spółnika Samuela Maschlera.
 Dzień wpisu: 4 czerwca 1907.
 C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.
 Nowy Sącz, dnia 1 czerwca 1907.

L. cz. Firm. 355 Rg. A. 7/3 (4563)
 Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.
 Wpisano do rejestru oddział A:
 Siedziba firmy: Berezowica wielka.
 Brzmienie firmy: Turbinowo-walcowy żytyny amerykański młyn braci Hirschhorn i Weintraub Berezowica wielka.
 Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa młyna amerykańskiego w Berezowicy wielkiej.
 Forma spółki: jawna od 1 października 1906.
 Spółnicy osobiście odpowiedzialni: Gabriel Hirschhorn, Nuchim Hirschhorn i Józef Weintraub.
 Do zastępstwa istniejącego zakładu głównego jest uprawniony tylko Nuchim Hirschhorn z wyłączeniem Gabriela Hirschhorna i Józefa Weintrauba.
 Podpis firmy: pod brzmieniem firmy własnoręczny podpis jawnego spółnika Nuchima Hirschhorna.
 Dzień wpisu: 9 kwietnia 1907.
 C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
 Tarnopol, dnia 30 marca 1907.

L. cz. Firm. 70/7 poj. A. 38 (4491)
 Wykreślenie firmy.
 Z rejestru firm pojedynczych wykreślono:
 Siedziba firmy: Stryj.
 Brzmienie firmy: Izrael Silber.
 Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel towarów norymberskich i galanteryjnych.
 Zwinęto interes.
 Dzień wpisu: 24 kwietnia 1907.
 C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział IV.
 Stryj, dnia 19 kwietnia 1907.

Ч. спр. Firm. 60/7 Stow. C. 19 (4417)
 Зміни і додатки
 до вписаних вже фірм стоваришень.
 Вписано в реєстр стоваришень заробкових і господарських.
 Осідок стоваришень: Жидачів.
 Фірма звучить: Товариство задаткове „Народний Дім“, стоваришене зареєстроване з обмеженою поручкою в Жидачеві.
 Члени Дирекції виступили: Никола Лукавевський, директор і Василь Дубик, заступник директора.
 Члени дирекції вибрані: Іван Ско-робогатий, гр. кат. сотрудник в Жидачеві, директором і Теодозий Будзиновський, кандидат нотаріальний в Жидачеві заступником директора.
 Дата впису: 5 квітня 1907.
 Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ IV.
 Стрий, дня 29 марця 1907.

Ч. спр. Фірм. 233, Stow. V. 69/7 (4700)
 Оповіднене.
 Ц. к. суд окружний яко торговельний в Перемишля оповіщає, що дня 15

квітня 1907 вписано до реєстру для стоваришень заробкових і господарських, що стоваришене Спілка ошадности і позичок в Кобильниці рускій, стоваришене зареєстроване з необмеженою відвічальністю завязало ся на підставі статута ухваленого на загальних зборах дня 14 марта 1907.
 Округ спілки становлять громади: Кобильниця руска, Волоска Тухля і Млини.
 Цілю спілки є: старати ся о матеріяльне піднесенє членів спілки іменно:
 а) уділяти членам по мірі потреби, позжиточности цілі і то по мірі фондів позички потрібні в господарстві, проми-сли і торговлі, а то з фондів, які спілка на туо ціль збирає при помочи спільної, необмеженої відвічальности своїх членів;

б) дати можливість поміщувати на процент гроші заощаджені а марно лежачі в той спосіб, що спілка приймає і опроцентовує вклади шадничі;
 в) підпирати творене спілок і зарібкових та господарських стоваришень в окрузі спілки.
 В теперішній заряд спілки входять:
 1. О. Симеон Чичилович парох в Кобильниці рускій, яко настоятель;
 2. Василь Робацький, господар в Кобильниці рускій, яко заступник настоятеля;
 3. Кароль Предль, учитель в Кобильниці рускій, яко член;
 4. Дмитро Лозинський, господар в Кобильниці рускій, яко член.
 Спілку підписує ся в той спосіб, що під печаткою (стампілью) фірми кладе

підпис настоятель заряду względно его заступник і оден з членів заряду.
 Весть оповіщення будуть уміщати ся на таблиці в льокалі спілки, а оповіщення загальних зборів будуть крім того подані до відомости членів розісланем обіжника, а в случаю потреби буде спілка поміщувати свої оповіщення в часописи „Діло“ у Львові.
 Оплата вступу члена до спілки виносить 1 кор., а оден уділ члена 10 кор. Оден член не може мати більше як 5 уділів.
 Уділ можна влатити або від разу в декларованій висоті, або в пірвічних ратах по 1 кор.
 Перемишль, 28 мая 1907.

Doniesienia prywatne.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1 maja 1907 r. (Czas środkowo-europejski).

Pociąg		Do Lwowa		Pociąg		Ze Lwowa	
posp. osob.	przych. o g.	Na dworzec główny:		posp. osob.	odeh. o g.	Z dworca głównego:	
12-20	—	z Iekan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Żydaczowa, Worochoły, Delatyna, Zaleszczyk, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu i Suzawy.	—	12-45	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Koemyrzowa, Rozwadowa, Dynowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów).	—
2-31	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Orłowa, Zakopanego, N. Sącza (p. Tarnów), Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów).	—	2-51	—	do Iekan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Körösmező, Kałusza, Serethu, Berhomethu, Czudina, Nowosielicy, Brodiny, Suzawy, Dorny Watry.	—
—	5-50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Zakopanego, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemysł).	—	—	3-45	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Sanoka, Mezo Laborca, Pesztu, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Mieleca (p. Dębicę), Orłowa, Wieliczki, Oświęcima.	—
—	—	z Husiatyna, Stryja, Stanisławowa, Halicza, Chodorowa.	—	—	6-00	do Sambora, Sianek.	—
—	7-10	z Rawy ruskiej, Sokala.	—	—	6-10	do Iekan, (Jass, Bukaresztu, Botuszan), Żydaczowa, Potutor, Körösmező, Czortkowa, Nowosielicy, Brodiny, Putny, Suzawy, Dorna Watra.	—
—	7-20	z Podwołoczysk (Odessy i Kijowa), Brodów.	—	—	6-12	do Rawy ruskiej, Sokala.	—
—	7-25	z Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Opawy, Krakowa, Budapesztu, Koszyce, N. Sącza przez Tarnów.	—	—	6-20	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Zbaraża.	—
—	7-29	z Jawoźnego (Pesztu), Borysławia, Kałusza.	—	—	6-58	do Jaworowa.	—
—	8-00	z Sambora, Sanoka, Chyrowa.	—	—	7-30	do Jawoźnego, (Pesztu), Kałusza, Drohobyca, Borysławia.	—
—	8-05	z Iztkan, Dorny Watry, Brodiny, Radowiec, Czerniowiec, Kołomyi, Stanisławowa, Halicza, Chodorowa.	—	8-25	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Rozwadowa, Nadbrzezia, Dynowa, Orłowa (p. Tarnów), Zakopanego (p. Kraków od 15 czerwca do 15 września włącznie).	—
—	8-22	z Jaworowa.	—	—	8-40	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, (p. Przemysł), Dynowa, Tarnobrzegu, N. Sącza, Orłowa, (od 15 czerwca do 15 września włącznie), Wieliczki, Oświęcima, Zakopanego (p. Podgórze-Płaszów, od 15 września włącznie).	—
8-55	—	z Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Krakowa, Sanoka, N. Zagórze, Chyrowa.	—	—	9-05	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Jasła, N. Sącza, Orłowa od (15 czerwca do 15 września włącznie).	—
—	9-45	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Zakopanego (przez Podgórze-Płaszów), Sanoka, N. Zagórze, Chyrowa (p. Przemysł).	—	—	9-20	do Iekan, Worochty (od 1 czerwca do 30 września w niedziele i święta rz. kat.), Kałusza, Delatyna (p. Kołomyje), Serethu, Berhomethu, Czudina, Radowiec, Suzawy.	—
—	10-05	z Kołomyi, Żydaczowa, Potutor, Körösmező.	—	—	10-45	do Podwołoczysk, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.	—
—	10-30	z Sianek, Sambora.	—	—	11-05	do Bełzea, Sokala, Lubaczowa.	—
—	11-50	z Jawoźnego, Kałusza, Stryja, Borysławia, Kochawiny.	—	1-55	—	do Iekan, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Körösmező, Koecmania, Dorny Watry, Suzawy, Nowosielicy.	—
—	12-00	z Podwołoczysk, Kopyczyniec, Husiatyna, Potutor, Zbaraża.	—	2-17	—	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Husiatyna, Skaly, Iwania pustego, Grzymałowa.	—
—	12-40	z Sokala, Rawy ruskiej.	—	—	2-36	do Jawoźnego, Drohobyca, Borysławia, Kałusza.	—
—	1-10	z Tarnowa, Rzeszowa, Jarosławia, Sokala, Lubaczowa.	—	—	2-25	do Kołomyi, Żydaczowa.	—
1-30	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), N. Sącza, Jasła, Tarnobrzegu, Dynowa, Rymanowa, Iwonicza, Sanoka, Chyrowa (p. Przemysł).	—	2-45	—	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Berlina, Pragi, Karlsbadu) Chyrowa (p. Przemysł), Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), N. Sącza.	—
—	1-55	z Sambora, Zakopanego, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa, Sianek.	—	—	4-05	do Rzeszowa, Chyrowa, Sanoka (p. Przemysł).	—
—	2-16	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa.	—	—	4-30	do Sambora, Chyrowa, Sanoka.	—
—	2-25	z Iekan, Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Koecmania, Nowosielicy (p. Zuczke), Serethu, Radowiec, Berhomethu, Suzawy.	—	—	5-50	do Stanisławowa.	—
—	3-51	z Tuchli (od 15 czerwca do 30 września), Skolego, Drohobyca, Borysławia.	—	—	6-15	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy), Orłowa, Zakopanego (przez Tarnów), Oświęcima.	—
—	3-55	z Iekan, Żydaczowa, Kałusza, Nowosielicy, Serethu, Czudina, Radowiec.	—	—	6-25	do Jawoźnego, (Pesztu), Drohobyca, Borysławia, Kałusza.	—
—	4-50	z Bełzea, Sokala, Lubaczowa, Rawy ruskiej.	—	—	6-30	do Jaworowa.	—
—	5-00	z Jaworowa.	—	—	7-00	do Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Potutor.	—
—	5-25	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Suchy, Koemyrzowa, Orłowa (p. Tarnów), Mieleca (p. Dębicę), Dynowa, Chyrowa (p. Przemysł).	—	7-05	—	do Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Krakowa, Nowego Sącza, Koszyce, Budapesztu (przez Tarnów).	—
—	5-40	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skaly, Kopyczyniec, Grzymałowa.	—	—	7-10	do Rawy ruskiej, Sokala.	—
8-40	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Koemyrzowa, Zakopanego (p. Kraków od 15 czerwca do 15 września włącznie), Orłowa (od 15 czerwca do 15 września włącznie), N. Sącza (p. Tarnów), Jasła, Dynowa, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Chyrowa (p. Przemysł).	—	—	7-20	do Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Krakowa, Chyrowa (przez Przemysł).	—
—	9-00	z Iekan (Bukaresztu), Potutor, Czortkowa, Körösmező, Nowosielicy, Dorny Watry, Suzawy.	—	—	10-40	do Iekan, Czortkowa, Zaleszczyk, Delatyna, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu, Brodiny, Putny, Dorny Watry, Suzawy.	—
—	9-20	z Sambora, Orłowa, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa, Sianek.	—	—	10-51	do Sambora, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Jasła, Nowego Sącza, Orłowa, Zakopanego.	—
—	9-50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy), Oświęcima, Wieliczki, Tarnobrzegu, Dynowa, Lubaczowa, Jasła, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemysł).	—	—	11-00	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Warszawy), Dynowa, Tarnobrzegu, Jasła, Orłowa, Wieliczki, Chabówki, Zakopanego.	—
—	10-30	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skaly, Iwania pustego, Husiatyna, Zbaraża.	—	—	11-15	do Podwołoczysk, Potutor, Brodów, Kopyczyniec, Skaly, Iwania pustego, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.	—
—	10-50	z Jawoźnego (Pesztu), Kałusza, Borysławia, Drohobyca, Kochawiny.	—	—	11-30	Stryja, Drohobyca, Borysławia.	—

Pociągi lokalne.

Z Brzuchowie (od 5 maja do 29 września włącznie) 3-25, 5-30 po połud. i 8-20 wieczór; (od 5 maja do 29 września włącznie w niedziele i rz. k. święta) 1-46 po połud.; (od 1 czerwca do 31 sierpnia włącznie w niedziele i rz. k. święta) 10-05 przed połud.; (od 5 do 31 maja, od 1 do 29 września w niedziele i rz. k. święta, zaś od 1 czerwca do 31 sierpnia codziennie) 9-35 wieczór.
 Z Janowa (od 1 maja do 30 września włącznie) 1-15 po połud. i 9-25 wieczór; (od 12 maja do 15 września włącznie w niedziele i rz. k. święta) 10-10 wieczór.
 Ze Szezereca od 26 maja do 15 września włącznie w niedziele i rz. k. święta o 9-40 wieczór.
 Z Lubienia od 12 maja do 15 września włącznie w niedziele i rz. k. święta o 11-50 wieczór.

Do Brzuchowie (od 5 maja do 29 września włącznie) 2-25, 3-45, 5-45, po południu; (od 5 maja do 29 września włącznie w niedziele i rz. k. święta) 12-41 po południu; i (od 1 czerwca do 31 sierpnia włącznie w niedziele i rz. kat. święta) 9-05 rano; (od 5 do 31 maja i od 1 do 29 września w niedziele i rz. k. święta) 11-35 w nocy (każdej niedzieli).
 Do Rawy ruskiej 11-35 w nocy (każdej niedzieli).
 Do Janowa (od 1 maja do 30 września włącznie) 9-15 przed połud., i 3-35 po połud.; (od 12 maja do 15 września włącznie w niedziele i rz. k. święta) 1-35 po połud.
 Do Szezereca 10-45 przed poł. (od 26 maja do 15 września włącznie w niedziele i rz. kat. święta).
 Do Lubienia 2-10 po połud. (od 12 maja do 15 września włącznie w niedziele i rz. kat. święta).

Na dworzec „Podzamecze“:		Z dworca „Podzamecze“:	
—	7-01 Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów	—	6-35 Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Zbaraża.
—	11-40 Podwołoczysk, Kopyczyniec, Husiatyna, Potutor, Zbaraża.	—	11-03 Podwołoczysk, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.
2-00	— Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa.	2-32	— Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skaly, Iwania pustego, Grzymałowa, Czortkowa.
—	5-15 Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Skaly, Iwania pustego, Husiatyna, Brodów, Grzymałowa.	—	7-24 Podwołoczysk.
—	10-12 Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Iwania pustego, Skaly, Husiatyna, Zbaraża.	—	11-35 Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Skaly, Iwania pustego, Potutor, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa, Zbaraża.

Uwaga: Pora nocna oznaczona jest rankami. — Wszelkiego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. nabywać można w biurze miastowem c. k. kolei państwowych, w pasażu Hausmana l. 9. Informacje zaś w sprawach przewozu towarów i taryfowych udziela biuro informacyjne c. k. kolei państwowych, ul. Krasiwickich l. 5 drzwi nr. 67 w dnie powszednie od godz. 8 rano do 3 po południu, w niedziele i święta zaś od godz. 8 rano do 12 w południe.

WODOCIĄGI

dla miast, gmin, folwarków, fabryk, ogrodów, gmachów publicznych, domów prywatnych i t. d.
Poszukiwanie i uchwycenie źródeł. WIERCENIE STUDZIEN. Ustawianie pomp. Instalacje domowe z klozetami, łazienkami i t. d.

projektują i wykonują:

Inżynier Leonard Nitsch i Ska, Kraków, ul. Kolejowa 18.

Najlepsze referencje z dotychczas wykonanych robót. — Kosztorysy bezpłatnie.

Centralne OGRZEWANIE

wszelkich systemów
i WENTYLACYE.

Łaźnie, Mechaniczne pralnie, suszarnie i t. d.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halery, tłustym
petitem 4 halery.

Mundur urzędnika politycznego VIII. rangi
sprzedam, ul. Bonifratrów l. 4, drugie piętro.

4 i 3 pokoje urządzone postępowo od lipca
i później, ul. Bonifratrów (przecznica Hoffmana).

Kawy

najlepsze gatunki o smaku czystym i aroma-
tycznym po kor. 1.80, 1.92, 2.—, 2.08 i 2.16
za pół klgr. poleca

handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

FABRYKA ASFALTU I PAPY DACHOWEJ
inż. SZELIGI ŁYSZKIEWICZA
LWÓW, UL. ŚW. MARCINA L. 29.

Willa „Teofila“ w Brzuchowicach do wynajęcia
pokoje z kuchniami i bez kuchni po umiar-
kowanych cenach. Bliższa wiadomość tamże.

JUŻ WYSZEDŁ NOWY

ważny od 1 maja 1907

KURYER KOLEJOWY

po 35 hal. za egzemplarz z przesyłką pocztową.
Główny skład **S. Sokołowski Lwów, Pasaż Hausmana 9.**
Do nabycia we wszystkich księgarniach i trafikach.

Najwięcej rozpowszechnione pismo ilustrowane dla kobiet

Tygodnik MÓD i Powieści.

W dziale literackim pomieszcza: Nowele, Sprawozdania krytyczne z literatury własnej i obcej, Artykuły w kwestjach społecznych, Korespondencje z głównych ognisk życia europejskiego i t. p.

W dziale mÓd co tydzień: **Bycine kolorowaną** mÓd paryskich i arkusz rysunków z wzorami sukien, okryć, wogóle strojów kobiecych. Co miesiąc: **Wielki arkusz** z krojami i wzorami robót i kilka razy: **Formy z bibułki**, nadsyłane wprost z Paryża, z odpowiednim objaśnieniem w tekście. Co tydzień dział praktyczny p. t.: **Poradnik dla kobiet** w mieście i na wsi, zawierający informacje: Z dziedziny higieny wedle ostatnich zapatrywań, nauki, dział pedagogiczny, dział technologii gospodarskiej i przemysłu domowego.

Część kulinarna czyli gospodarska prowadzona przez p. **Paulinę Szemplińską.**

Informacje dotyczące bieżącego zainteresowania i popytu pracy dostępnej kobiecie.

Prenumeratę na Lwów i Galicyę przyjmuje:

EKSPEDYCYA „TYGODNIKA MÓD I POWIEŚCI“

Lwów, Pasaż Hausmana 9.

we Lwowie kwartalnie **3 K.** na prow. z przesyłką pocztową **3 K. 60 h.**

Numerów okazowe i prospekta gratis.

L. 4.917

(3951 2—2)

Obwieszczenie.

Gmina miasta Rzeszowa rozpisuje licytację ofertową na dzierżawę:

a) przysługującego jej w obrębie gminy miasta Rzeszowa w granicach dawnych, t. j. przed wejściem w życie ustawy z dnia 9 lutego 1902 Nr. 24 dz. u. kr., prawa wyrobu i wyszynku wódek i piwa;

b) prawa pobierania od tych trunków daniny komunalnej;

c) dom frontowy z dawnego browaru miejskiego, oznaczonego l. k. 380.

Cenę wywołania za opisane powyżej przedmioty, które tylko łącznie będą wdzierżawione ustanawia się na 130.000 koron.

Dzierżawa oddaną zostanie na lat 3, t. j. od 1 stycznia 1908 do 31 grudnia 1910 roku.

Termin wnoszenia ofert wyznacza się do dnia 20 czerwca 1907 do godziny 12 w południe.

Warunki licytacyjne przegladnąc można w biurze sekretarza Magistratu w godzinach urzędowych.

Oferty winny być wniesione w terminie zastrzeżonym na ręce burmistrza i mają zawierać:

1. oświadczenie, że oferentowi warunki licytacyjne są znane i im się poddaje;

2. oznaczenie przedmiotu dzierżawnego, czasu trwania dzierżawy i ofiarowany czynsz roczny;

3. wadium w wysokości 10% ofiarowanego czynszu rocznego w gotówce lub papierach wartościowych, pupilarne bezpieczeństwo mających;

4. podpis oferenta, względnie solidarnych współników z dokładnym podaniem miejsca zamieszkania i adresu.

Oferty niedokładne nie będą brane w rachubę.

Przez samo wniesienie oferty staje się oferent obowiązany do wypełnienia wszystkich warunków protokołu licytacyjnego.

Magistrat miasta.

Rzeszów, dnia 3 maja 1907.

Burmistrz:

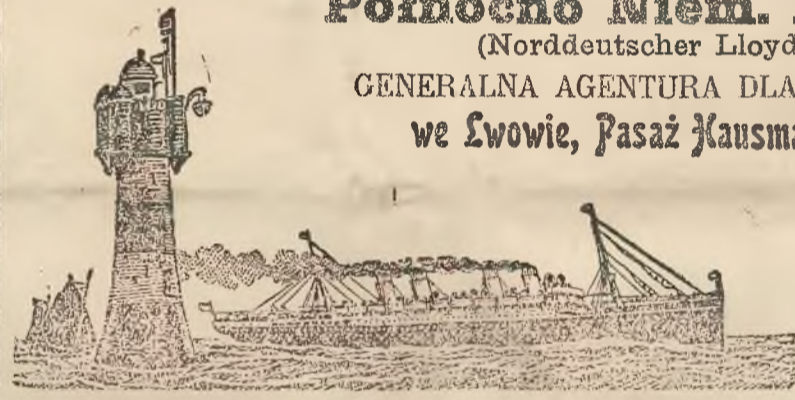
Dr. Jabłoński.

Północno Niem. Lloyd,

(Norddeutscher Lloyd)

GENERALNA AGENTURA DLA GALICYI

we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Bezpośrednie połączenia przewozowe cesarskimi-pospiesznymi i pocztowymi parostatkami:

Do Stanów Zjednoczonych Ameryki:

(Nowego Yorku, Baltimore, Galveston)

Kanady; Brazylii; Argentyny (Buenos Aires).

Australii; Japonii; Chin etc.

Bilety kolejowe do każdej stacji Północ. Ameryki.

Karty okrężne do jazdy „Na około świata“.

Wszelkich wyjaśnień w sprawach podróży tak lądowych jak i morskich udziela i bilety sprzedaje:

Generalna Agentura Półn. niem. Lloyd we Lwowie,

Pasaż Hausmana 9.

Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa Wzajemnego kredytu w Ropczycach, stow. zarejestr. z ograniczoną odpowiedzialnością, odbędzie się dnia 23 czerwca 1907.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1906.
2. Wniosek udzielenia Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności za rok 1906.

3. Wnioski co do rozdziału zysków.

4. Ewentualne wnioski członków.

BILANS.

Stan bierny.		Stan czynny.	
Z rachunku udziałów	11740 —	Z rachunku pożyczek	29122 54
„ funduszu rezerwowego	704 —	„ kasy	422 43
„ wkładek na rachunek bieżący	11832 92		
„ odsetek (naprzód pobranych)	227 27		
„ reszty zysku z lat poprzednich	3758 78		
„ kosztów procesowych	8 44		
„ strat i zysków z r. 1906	1273 56		
	Razem 29544 97		Razem 29544 97

Członków stowarzyszenia jest 71 z udziałami 11.740 kor., w roku 1906 przybyło członków 16 z udziałami 8040 kor., ubyło 14 z udziałami 6000 kor.

Ropczyce, dnia 31 grudnia 1906.

Towarzystwo wzajemnego kredytu w Ropczycach,
stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dyrekcya.